

Hierdie joernaal behoort aan:

GELOOF BO
VOLMAAKTHEID
vir kinders

GELOOF BO VOLMAAKTHEID

Kopiereg © 2021 deur Love God Greatly Bediening

Toestemming word verleen om hierdie dokument te druk en te herproduseer vir die doel om die *Geloof bo Volmaaktheid* aanlyn Bybelstudie te voltooi. Moet asseblief nie hierdie dokument op enige manier verander nie. Alle regte voorbehou.

Gepubliseer in Dallas deur Love God Greatly.

‘N WOORD AAN OUERS

Hierdie boek is die resultaat van ‘n begeerte om ‘n bygaande studie joernaal vir kinders te hê wat saam met die *Geloof bo Volmaaktheid* joernaal vir volwassenes gebruik kan word.

Love God Greatly Afrikaans is toegewy om God se Woord beskikbaar te maak aan ons pragtige gemeenskap van vrouens... en nou het vrouens die geleentheid om God se Woord met hulle kinders te deel deur hierdie studie wat uniek ontwerp is vir jong harte.

Jy sal agterkom dat die Leesplan in hierdie joernaal effens verskil van die Leesplan in die *Geloof bo Volmaaktheid* joernaal vir vroue. Hierdie joernaal sluit nie Genesis 19 of Rigters 19 in nie, aangesien baie van die inhoud nie vir jong kinders geskik is nie. Die SOAP-verse vir daardie dae bly egter dieselfde as die SOAP-verse vir die vrouestudie, sodat jy steeds die Skrifgedeelte saam met jou kind kan bestudeer.

INHOUDSOPGAVE

<i>007</i>	INLEIDING
<i>008</i>	LEESPLAN
<i>011</i>	JOU DOELWITTE
<i>012</i>	WEEK 1
<i>032</i>	WEEK 2
<i>052</i>	WEEK 3
<i>070</i>	WEEK 4
<i>092</i>	WEEK 5
<i>110</i>	WEEK 6

INLEIDING

GELOOF BO VOLMAAKTHEID

Genesis, die eerste Bybelboek, vertel vir ons hoe God die aarde geskep het. Dit vertel ons ook van die eerste mense wat op die aarde gewoon het en of hulle in God geglo het. Een man met die naam Abram se geloof in God was so groot dat God vir Abram iets baie groots belowe het. God het later sy naam na Abraham verander. God het vir Abraham uitgekies om die voorvader van sy Seun, Jesus Christus te wees. God het Jesus na die wêreld toe gestuur om die wêreld van sonde en die dood te verlos.

Abraham het groot geloof gehad, en daarom was God tevrede met hom. God het vir Abraham 'n paar groot goed belowe: baie afstammeling, baie grond, en dat al die families op aarde deur sy familie geseën sou word. Abraham het geglo dat God al hierdie dinge gaan doen en daarom het God gesê dat Abraham regverdig is. Na Abraham se dood het God dieselfde belofte aan sy seun Isak gemaak, dat Hy die seën deur sy kinders en kleinkinders sou voortsit.

Die meeste mense wat 'n studie van die boek Genesis gemaak het, glo dat dit deur 'n man met die naam Moses geskryf is. Moses was 'n leier van die Israëliete, die volk wat van Abraham en Isak afgestam het. Die meeste glo dat Genesis omtrent 1440 v.C. geskryf is, nadat die Israëliete uit slawerny in Egipte bevry is. Terwyl die Israëliete, Abraham se afstammeling, reggemaak het om in te gaan in die land wat God hulle belofte het, het hulle die verhale van Abraham se lewe, sy groot geloof en ook sy oomblikke van mislukking gehoor. Hierdie verhale het hulle herinner dat God die eintlike held van hulle verhaal is en het hulle geleer wat hulle moes doen om vir Hom te leef.

Selfs al was daar tye toe Abraham en Isak geglo het en tye dat hulle misluk het, het God aangehou om hulle te verseker dat Hy sy beloftes sou nakom. Abraham was nie volmaak nie, tog het God hom steeds regverdig genoem, nog lank voordat God enigiets anders gevra het as dat hy net moet glo. Terwyl ons Genesis 12-28 bestudeer, kan ons leer om God regtig lief te hê en leer van God se karakter dat Hy sy beloftes nakom. Ons gaan leer wat dit beteken om in geloof te leef, selfs as ons foute maak. Ons gaan ook leer hoe baie God omgee en van sy goedheid en getrouheid teenoor sy volk.

SOAP LEESPLAN

WEEK 1

Maandag

Lees: Genesis 11:27–12:9

SOAP: Genesis 12:1–3

Dinsdag

Lees: Genesis 12:10–20; Filippense 4:19

SOAP: Filippense 4:19

Woensdag

Lees: Genesis 13

SOAP: Genesis 13:15–16

Donderdag

Lees: Genesis 14; Hebreërs 7

SOAP: Hebreërs 7:25

Vrydag

Lees: Genesis 15; Romeine 4:1–5, 20–25

SOAP: Genesis 15:6

WEEK 2

Maandag

Lees: Genesis 16:1–6; Spreuke 3:5, 16:9

SOAP: Spreuke 3:5

Dinsdag

Lees: Genesis 16:7–15

SOAP: Genesis 16:13

Woensdag

Lees: Genesis 17; Romeine 4:9–12; Galasiërs 6:12–16

SOAP: Galasiërs 6:14–15

Donderdag

Lees: Genesis 18:1–15

SOAP: Genesis 18:14

Vrydag

Lees: Genesis 18:16–33; Psalm 1

SOAP: Psalm 1:5–6

WEEK 3

Maandag

Lees: Romeine 1:16–25

SOAP: Romeine 1:16–17

Dinsdag

Lees: Lukas 17:22–35

SOAP: Lukas 17:33

Woensdag

Lees: Genesis 20; Spreuke 14:1

SOAP: Spreuke 14:1

Donderdag

Lees: Genesis 21:1–7; Job 8:20–21

SOAP: Genesis 21:1

Vrydag

Lees: Genesis 21:8–21; Galasiërs 3:23–29, 4:21–31

SOAP: Galasiërs 3:23–24

WEEK 4

Maandag

Lees: Genesis 21:22–34; Romeine 12:9–21

SOAP: Romeine 12:18

Dinsdag

Lees: Genesis 22:1–19; Hebreërs 11:17–19

SOAP: Genesis 22:14

Woensdag

Lees: Genesis 22:20–24; Hebreërs 11:8–12

SOAP: Hebreërs 11:8–10

Donderdag

Lees: Genesis 23; Hebreërs 11:13–16

SOAP: Hebreërs 11:13

Vrydag

Lees: Genesis 24:1–60

SOAP: Genesis 24:7–8

WEEK 5

Maandag

Lees: Genesis 24:61–67; Hebreërs 11:1, 6

SOAP: Hebreërs 11:1, 6

Dinsdag

Lees: Genesis 25:1–11; Hebreërs 6:13–20

SOAP: Hebreërs 6:17–18

Woensdag

Lees: Genesis 25:12–18; Josua 21:45

SOAP: Josua 21:45

Donderdag

Lees: Genesis 25:19–26; Psalm 113

SOAP: Genesis 25:21

Vrydag

Lees: Genesis 25:27–34; 1 Johannes 2:15–17

SOAP: 1 Johannes 2:15–17

WEEK 6

Maandag

Lees: Genesis 26:1–11

SOAP: Genesis 26:3–4

Dinsdag

Lees: Genesis 26:12–33

SOAP: Genesis 26:24

Woensdag

Lees: Genesis 26:34–27:29; Romeine 9:6–18

SOAP: Romeine 9:14–15

Donderdag

Lees: Genesis 27:30–46; Hebreërs 11:20

SOAP: Hebreërs 11:20

Vrydag

Lees: Genesis 28:1–9

SOAP: Genesis 28:3–4

JOU DOELWITTE

1. Ons glo dat dit belangrik is om doelwitte neer te skryf vir hierdie studie. Neem nou tyd en skryf drie doelwitte neer waarop jy wil fokus soos jy elke dag opstaan en in God se Woord delf.

2. Maak seker dat jy terugverwys na hierdie doelwitte tydens die volgende paar weke, om jou te help om gefokus te bly. Jy kan dit doen!

3.

Handtekening:

Datum:

GEBED

SKRYF JOU GEBEDSVERSOEKE EN
LOFPRYSINGS VIR ELKE DAG NEER.

Gebedsfokus vir hierdie week:
Spandeer tyd om vir jou familie te bid.

MAANDAG

DINSDAG

WOENSDAG

DONDERDAG

VRYDAG

WEEK 1

Abram het toe in die Here geglo,
en die Here het dit goedgevind
dat Abram so volgens die wil
van die Here gehandel het.

Genesis 15:6

SKRIFGEDEELTES VIR WEEK 1

MAANDAG

Genesis 11:27-12:9

Hier volg die familiegeskiedenis van Tera. Tera het die vader geword van Abram, Nahor en Haran, en Haran het die vader geword van Lot. 28 Haran het in Ur van die Galdeërs, sy geboorteland, gesterf toe sy vader Tera nog geleef het. 29 Abram het getrou en Nahor ook: Abram se vrou se naam was Sarai en dié van Nahor se vrou was Milka, 'n dogter van Haran wat nie net die vader van Milka was nie, maar ook van Jiska. 30 Sarai was onvrugbaar; sy het nie kinders gehad nie.

31 Tera het sy seun Abram geneem en ook sy kleinseun Lot seun van Haran, en sy skoondogter Sarai die vrou van sy seun Abram, en saam met hulle uit Ur van die Galdeërs weggetrek om na Kanaän toe te gaan. Maar hulle het net tot by Haran getrek en in dié stad gaan woon. 32 Tera was twee honderd en vyf jaar oud toe hy in Haran gesterf het.

1 Die Here het vir Abram gesê: “Trek uit jou land uit, weg van jou mense en jou familie af na die land toe wat Ek vir jou sal aanwys. 2 Ek sal jou 'n groot nasie maak, Ek sal jou seën en jou 'n man van groot betekenis maak, en jy moet tot 'n seën wees. 3 Ek sal seën wie jou seën, en hom vervloek wat jou vervloek. In jou sal al die volke van die aarde geseën wees.”

4 Abram het toe weggetrek, gehoorsaam aan die woord van die Here, en Lot het saam met hom getrek. Abram was vyf en sewentig toe hy uit Haran weggetrek het. 5 Hy het sy vrou Sarai en sy broerskind Lot en al die besittings wat hulle bymekaargemaak het en al die slawe wat hulle in Haran aangeskaf het, saamgevat en hulle het weggetrek na Kanaän toe.

Nadat hulle in Kanaän aangekom het, 6 het Abram deur die land getrek tot by Sigem se aanbiddingsplek by die groot waarsêersboom. In daardie tyd het die Kanaäniete die land bewoon. 7 Toe het die Here aan Abram verskyn en vir hom gesê: “Aan jou nageslag gee Ek hierdie land.” Abram het daar 'n altaar gebou vir die Here wat aan hom verskyn het.

8 Van daar af het Abram verder getrek na die bergwêreld toe, oos van Bet-El, waar hy tent opgeslaan het met Bet-El aan die westekant en Ai aan die oostekant. Daar het hy 'n altaar vir die Here gebou en die Naam van die Here aangeriep. 9 Toe het Abram kamp opgebreek en al gaande na die Suidland toe versit.

DINSDAG

Genesis 12:10-20

Daar was hongersnood in die land, 'n baie swaar hongersnood, en Abram het na Egipte toe getrek om daar 'n heenkome te vind. 11 Toe hy op die punt staan om Egipte binne te gaan,

sê hy vir sy vrou Sarai: “Ek weet jy is ’n mooi vrou. 12 Wanneer die Egiptenaars jou sien, sal hulle sê: ‘Dis sy vrou,’ en hulle sal my doodmaak, maar vir jou sal hulle laat bly lewe. 13 Sê tog maar jy is my suster dat dit met my goed kan gaan oor jou, en my lewe deur jou toedoen gespaar word.”

14 Toe Abram in Egipte aankom, het die Egiptenaars gesien hoe mooi sy vrou is. 15 En toe die farao se amptenare haar sien, het hulle haar by hom aanbeveel, en sy is na die farao se paleis toe gevat. 16 Hulle het aan Abram goed gedoen oor haar en vir hom kleinvee en beeste gegee; ook donkies, slawe en slavinne, donkiemerries en kamele.

17 Maar die Here het die farao en sy huis met swaar plaë getref oor Sarai die vrou van Abram. 18 Toe roep die farao vir Abram en vra hom: “Wat het jy my aangedoen? Waarom het jy my nie gesê sy is jou vrou nie? 19 Waarom het jy gesê sy is jou suster, sodat ek haar as my vrou gevat het? Hier is jou vrou dan. Vat haar en maak dat jy wegkom!” 20 Toe het die farao aan sy amptenare bevele oor Abram uitgereik, en hulle het hom en sy vrou met al sy besittings uit die land uit gestuur.

Filippense 4:19

En my God sal in elke behoefte van julle ryklik voorsien volgens sy wonderbaarlike rykdom in Christus Jesus.

WOENSDAG

Genesis 13

Abram het uit Egipte na die Suidland toe getrek, hy en sy vrou met al sy besittings, en Lot saam met hom. 2 Abram was baie ryk aan vee en silwer en goud.

3 Hy het van plek tot plek uit die Suidland getrek na Bet-El toe, na die plek waar sy tente aan die begin gestaan het, tussen Bet-El en Ai, 4 die plek waar hy vroeër ’n altaar gebou het. Daar het Abram die Naam van die Here aangeroop.

5 Lot, wat saam met Abram getrek het, het self ook baie kleinvee en beeste en tente vir sy mense gehad. 6 Die land kon nie in Abram en Lot saam se behoeftes voorsien sodat hulle bymekaar kon bly nie. Hulle besittings was te veel; hulle kon nie bymekaar bly nie. 7 Die Kanaäniete en die Feresiete het ook nog in die gebied gewoon. Daar het toe ’n getwis ontstaan tussen Abram se veewagters en Lot s’n.

8 Toe sê Abram vir Lot: “Daar behoort nie ’n getwis te wees tussen my en jou en tussen my veewagters en joune nie, want ons is familie. 9 Die hele land lê oop voor jou. Gaan jy liever weg van my af. As jy links gaan, gaan ek regs; en as jy regs gaan, gaan ek links.”

10 Lot het toe rondgekyk en gesien die hele Jordaanstreek tot by Soar het so volop water soos ’n tuin van die Here, soos Egipte. Dit was naamlik nog voordat die Here Sodom en Gomorra verwoes het. 11 Lot het die hele Jordaanstreek vir hom gekies en hy het ooswaarts versit.

So het die twee van mekaar geskei: 12 Abram het in Kanaän bly woon, en Lot het in die stede van die Jordaanstreek gewoon; tot by Sodom het hy gaan tent opslaan. 13 Die inwoners van Sodom was sleg: hulle het baie gesondig teen die Here.

14 Nadat Lot van Abram af weg is, het die Here vir Abram gesê: “Kyk tog rond, kyk van hier af waar jy is, na die noorde en die suide, na die ooste en die weste. 15 Die hele land wat jy sien, gee Ek vir altyd aan jou en jou nageslag. 16 Ek sal jou nageslag so baie maak soos die stof van die aarde. As iemand die stof van die aarde kan tel, sal jou nageslag ook getel kan word. 17 Trek nou deur die land, deur sy lengte en sy breedte, want Ek gee dit vir jou.”

18 Abram het sy tente versit en gaan woon by die groot bome van Mamre by Hebron. Daar het hy ’n altaar vir die Here gebou.

DONDERDAG

Genesis 14

Dit was in dié tyd dat koning Amrafel van Sinar, koning van Arjok van Ellasar, koning Kedorlaomer van Elam en koning Tidal van Gojim 2 oorlog gemaak het teen koning Bera van Sodom, koning Birsa van Gomorra, koning Sinab van Adma, koning Semeber van Sebojim, en teen die koning van Bela, dit is Soar, 3 en as bondgenote opgetrek het na die Siddimvlakte toe, dit is vandag die Soutsee. 4 Twaalf jaar was die gebied onderhorig aan Kedorlaomer, maar in die dertiende jaar het dit gerebelleer. 5 In die veertiende jaar het Kedorlaomer en die konings wat saam met hom was, gekom en die Refaïete verslaan in Asterot-Kernajim, die Sussiete in Ham, die Emiete in die Kirjatajimvlakte 6 en die Goriëte in die Seïrberge tot by El-Paran in die woestyn. 7 Kedorlaomer-hulle het toe omgedraai en by En-Mispat gekom, dit is Kades, en daar het hulle die hele gebied van die Amalekiete verower en ook nog die gebied van die Amoriëte wat toe in Gaseson-Tamar gewoon het.

8 Die konings van Sodom, Gomorra, Adma, Sebojim en Bela, dit is Soar, het toe opgetrek en in die Siddimvlakte teenoor die ander konings stelling ingeneem om te veg, 9 teenoor koning Kedorlaomer van Elam, koning Tidal van Gojim, koning Amrafel van Sinar, koning Arjok van Ellasar, vyf konings teen vier. 10 In die Siddimvlakte was daar oral asfaltgate, en toe die konings van Sodom en Gomorra gevlug het, het hulle daarin geval. Wie van hulle oorgebly het, het na die berge toe gevlug. 11 Die vier konings het al die besittings van Sodom en Gomorra en ook al hulle kos buitgemaak en vertrek. 12 Hulle het ook vir Lot, Abram se broerskind, en al sy besittings gevat en vertrek. Hy het daardie tyd in Sodom gewoon.

13 Daar het egter iemand ontsnap en dié het alles gaan vertel vir Abram die Hebreër wat gewoon het by die groot bome van die Amoriëte Mamre, ’n broer van Eskol en Aner. Hulle drie het ’n verdrag met Abram gesluit. 14 Toe Abram hoor dat sy familielid weggevoer is, het hy sy volgelinge, drie honderd en agtien slawe wat by hom gebore is, hulle wapens laat vat en die konings agtervolg tot by Dan. 15 Die nag het Abram en sy manne hulle van verskillende kante af aangeval en verslaan. Hy het hulle agtervolg tot by Goba, noord van Damaskus. 16

Abram het al die besittings teruggekry. Hy het ook vir Lot, sy familielid, met al sy besittings teruggekry, ook die vrouens en al die ander mense.

17 Toe Abram terugkom van sy oorwinning oor Kedorlaomer en die konings by hom, het die koning van Sodom vir Abram tegemoet gegaan in die Sawevlakte, dit is die Koningsvlakte. 18 Melgisedek, koning van Salem en priester van God die Allerhoogste, het vir Abram kos en wyn gebring 19 en hom geseën: “Mag Abram geseën word deur God die Allerhoogste, Skepper van hemel en aarde. 20 Geloof sy God die Allerhoogste! Hy het jou vyand in jou mag oorgegee.”

Toe het Abram vir Melgisedek ’n tiende van alles gegee.

21 Die koning van Sodom het vir Abram gesê: “Gee my net die mense en vat die besittings vir jou.” 22 Maar Abram het hom geantwoord: “Ek het my hand opgelig en ’n eed afgelê voor die Here, voor God die Allerhoogste, Skepper van hemel en aarde, 23 dat ek niks van jou sal vat nie, nie eers ’n garingdraad of ’n skoenveter nie, sodat jy nie kan sê: ‘Ek het vir Abram ryk gemaak’ nie. 24 Afgesien van wat my manskappe geëet het, kan jy my buite rekening laat. Maar die manne wat saam met my gegaan het, Aner, Eskol en Mamre, hulle moet hulle deel kry.”

Hebreërs 7

Melgisedek was koning van Salem en priester van God die Allerhoogste. Dit is Melgisedek wat vir Abraham tegemoet gegaan en hom geseën het toe Abraham op pad terug was nadat hy die konings verslaan het, 2 en dit is ook aan hom dat Abraham ’n tiende van al die oorlogsbuit gegee het. In die eerste plek, sy naam Melgisedek beteken: koning van geregtigheid; en hy was ook koning van Salem, en dit beteken: koning van vrede. 3 Niks is bekend omtrent sy vader en moeder of sy afstamming of die begin en die einde van sy lewe nie. Hy is soos die Seun van God en hy bly priester vir altyd. 4 Let nou op hoe groot hierdie man was aan wie Abraham, die stamvader, ’n tiende van die beste oorlogsbuit gegee het. 5 Die priesters wat van Levi afstam, het volgens die bepaling van die wet die reg om ’n tiende in te vorder van die volk, dit wil sê van hulle broers, wat net soos hulle ook afstammeling van Abraham is. 6 Maar Melgisedek, wat nie van Levitiese afstamming was nie, het van Abraham ’n tiende geneem en hom, aan wie God sy beloftes gegee het, geseën. 7 Dit is onbetwisbaar dat dit altyd die mindere is wat deur die meerdere geseën word. 8 In die geval van die Levitiese priesters is dit sterflike mense wat tiendes invorder, maar in die geval van Melgisedek iemand van wie getuig word dat hy lewe. 9 ’n Mens kan sê dat ook Levi, wat tiendes invorder, deur Abraham aan Melgisedek die tiende gegee het, 10 want Levi was nog in die liggaam van die stamvader toe Melgisedek vir Abraham tegemoet gegaan het.

11 Dit was in samehang met die Levitiese priesterskap dat die volk die wet van Moses ontvang het. As hierdie priesterskap volmaaktheid kon bewerk, waarom was dit dan nog nodig dat ’n ander priester volgens die priesterorde van Melgisedek aangestel moes word, van wie daar nie gesê word dat hy ’n priester volgens die orde van Aäron sou wees nie? 12 As daar ’n ander priesterskap kom, volg noodwendig ook ’n verandering van die wet. 13 Hy

van wie hierdie dinge gesê word, behoort juis tot 'n ander stam, waaruit niemand ooit by die altaar diens gedoen het nie. 14 Dit is algemeen bekend dat ons Here van Juda afstam, en in verband met daardie stam het Moses niks oor die priesterskap gesê nie. 15 Die saak word nog duideliker as ons daaraan dink dat die ander priester wat te voorskyn tree, ooreenkom met Melgisedek, 16 deurdat Hy priester word nie deur die bepaling van die wet oor menslike afstamming nie, maar deur die krag van onvernietigbare lewe. 17 Van Hom word getuig: "Jy is priester vir ewig volgens die priesterorde van Melgisedek." 18 Aan die een kant word die vroeëre bepaling dus afgeskaf vanweë die kragteloosheid en nutteloosheid daarvan: 19 die wet het nie volmaaktheid bewerk nie. Aan die ander kant het 'n beter hoop ingetree, waardeur ons tot God nader. 20 Dit het nie sonder die bevestiging met 'n eed plaasgevind nie. Die Leviete het wel priesters geword sonder die bevestiging met 'n eed, 21 maar Jesus met 'n eed deur God, wat vir Hom gesê het: "Die Here het dit met 'n eed bevestig en Hy sal dit nie herroep nie: 'Jy is priester vir ewig.'" 22 So het Jesus ook van 'n beter verbond borg geword. 23 Daar is ook 'n ander verskil: omdat die dood die Levitiese priesters verhinder het om aan te bly, was daar baie wat mekaar opgevolg het. 24 Omdat Jesus vir ewig bly, beklee Hy 'n priesterskap wat nie op 'n ander oorgedra word nie. 25 Daarom kan Hy ook dié wat deur Hom na God gaan, eens en vir altyd verlos: Hy lewe vir altyd om vir hulle by God in te tree. 26 Vir ons was so 'n hoëpriester nodig, een wat heilig, skuldeloos en sonder smet is, verwyder uit die midde van die sondaars en verhoog bo die hemele, 27 een wat nie, soos die hoëpriesters, elke dag offers hoef te bring, eers vir sy eie sondes en dan vir dié van die volk nie. Hy het immers eens en vir altyd 'n offer vir die sondes gebring toe Hy Homself geoffer het. 28 Die wet stel mense as hoëpriesters aan, en mense het swakhede; maar die uitspraak wat met 'n eed bevestig is en wat ná die wet gekom het, stel die Seun aan as ewige en volmaakte Hoëpriester.

VRYDAG

Genesis 15

Hierna het die woord van die Here in 'n gesig tot Abram gekom: "Moenie bang wees nie, Abram, Ek beskerm jou! Jou beloning sal baie groot wees."

2 Toe sê Abram: "Here my God, wat kan U vir my gee? Ek sal kinderloos sterf, en Eliëser die man uit Damaskus sal my besittings kry." 3 Abram het verder gesê: "U het nie vir my 'n nageslag gegee nie. 'n Slaaf uit my huis sal my erfgenaam wees."

4 Maar die woord van die Here het tot Abram gekom: "Daardie een sal nie jou erfgenaam wees nie. Een wat jou eie nasaat is, hy sal jou erfgenaam wees." 5 Toe het die Here vir Abram buitentoe laat gaan en vir hom gesê: "Kyk op na die hemel en tel die sterre as jy kan." Verder sê die Here vir hom: "So baie sal jou nageslag wees."

6 Abram het toe in die Here geglo, en die Here het dit goedgevind dat Abram so volgens die wil van die Here gehandel het.

7 Hy het vir Abram gesê: “Ek is die Here wat jou uit Ur van die Galdeërs laat wegtrek het om hierdie land aan jou te gee as jou besitting.” 8 Maar Abram vra: “Hoe sal ek weet dat ek dit sal besit, Here my God?”

9 Toe beveel die Here hom: “Bring vir My ’n vers, ’n bok en ’n skaapram, almal drie jaar oud, en ’n tortelduif en ’n jong duif.” 10 Abram het dit alles vir die Here gebring en dit middeldeur gesny. Hy het elke helfte teenoor die ander helfte neergesit. Die voëls het hy nie verdeel nie. 11 Die roofvoëls het op die karkasse begin toesak, maar Abram het hulle weggejaag.

12 Teen sonder het ’n diep slaap Abram oorval; angs, ’n groot donkerte het hom oorweldig. 13 Toe sê die Here vir Abram: “Weet beslis dat jou nageslag vreemdelinge sal wees in ’n land wat nie aan hulle behoort nie. Daar sal hulle slawe wees en onderdruk word, vier honderd jaar lank. 14 Maar Ek sal die nasie straf wat van jou nageslag slawe maak, en dan sal hulle met baie besittings wegtrek. 15 Jy sal in vrede sterf en op ’n hoë ouderdom begrawe word. 16 Die vierde geslag ná jou sal hiernatoe terugkom. Dan eers sal die ongeregtheid van die Amoriete sy volle maat bereik het.”

17 Toe die son ondergegaan het en dit donker was, gaan daar skielik ’n oond wat rook en ’n fakkel wat brand, tussen die stukke vleis deur. 18 Op daardie dag het die Here ’n verbond gesluit met Abram en vir hom gesê: “Aan jou nageslag gee Ek hierdie land, van Egiptespruit af tot by die Eufraat, die groot rivier; 19 die land van die Keniete, die Kenissiete en die Kadmoniete, 20 die Hetiete, die Feresiete en die Refaïete, 21 die Amoriete, die Kanaäniete, die Girgasiëte en die Jebusiëte.

Romeine 4:1-5

Wat moet ons nou sê was die geval met ons stamvader Abraham? 2 As Abraham op grond van sy dae vrygespreek is, dan het hy ’n rede gehad om te roem. Maar nie by God nie! 3 Wat sê die Skrif? “Abraham het in God geglo, en God het hom vrygespreek.” 4 ’n Arbeider se loon word nie vir hom as ’n guns gegee nie, maar as iets wat hom toekom. 5 Maar die mens wat nie op wetsonderhouding staatmaak nie, maar wat glo in Hom wat die goddelose vryspreek, hy kry die vryspreek deur sy geloof.

Romeine 4:20-25

20 Hy het nie in ongeloof begin twyfel aan die belofte van God nie, maar hy is in sy geloof versterk en het aan God die eer gegee. 21 Hy was ook ten volle daarvan oortuig dat God mag het om te doen wat Hy belof het. 22 Deurdat Abraham geglo het, het God hom dus vrygespreek.

23 Dat hy vrygespreek is deurdat hy geglo het, is nie net ter wille van hom opgeteken nie, 24 maar ook ter wille van ons wat vrygespreek sal word, óns wat in God glo wat vir Jesus, ons Here, uit die dood opgewek het. 25 Hy is vanweë ons oortredings oorgelewer en Hy is opgewek sodat ons vrygespreek kan word.

D I N S D A G

Lees:

Genesis 12:10–20; Filippense 4:19

SOAP:

Filippense 4:19

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

W O E N S D A G

Lees:

Genesis 13

SOAP:

Genesis 13:15–16

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

HIERDIE WEEK
HET EK GELEER...

GEBRUIK DIE SPASIE HIER ONDER OM 'N PRENTJIE
TE TEKEN OF TE SKRYF OOR WAT JY HIERDIE WEEK
GELEER HET UIT JOU TYD IN GOD SE WOORD.

GEBED

SKRYF JOU GEBEDSVERSOEKE EN
LOFPRYSINGS VIR ELKE DAG NEER.

Gebedsfokus vir hierdie week:
Spandeer tyd om vir jou land te bid.

MAANDAG

DINSDAG

WOENSDAG

DONDERDAG

VRYDAG

WEEK 2

Hagar het toe die Naam van die Here wat daar met haar gepraat het, aangeroep en gesê: "U is 'n God wat my sien, hier het ek Hom gesien wat my gesien het."

Genesis 16:13

SKRIFGEDEELTES VIR WEEK 2

MAANDAG

Genesis 16:1-6

Sarai het nog nie vir haar man Abram 'n kind in die wêreld gebring gehad nie. Sy het 'n Egiptiese slavin met die naam Hagar gehad. 2 Toe sê Sarai vir Abram: “Die Here het my nou eenmaal daarvan weerhou om kinders te kan hê. Gaan slaap by my slavin. Miskien bring sy 'n kind in die wêreld wat my eie kan word. En Abram het saamgestem met sy vrou.

3 Abram was al tien jaar in Kanaän toe Sarai, die vrou van Abram, self vir Hagar, haar Egiptiese slavin, gevat en vir haar man Abram as vrou gegee het. 4 Hy het by Hagar gaan slaap, en sy het swanger geword. Toe sy agterkom sy is swanger, het sy haar eienares geminag. 5 Toe sê Sarai vir Abram: “Jy dra die skuld vir hierdie onreg wat ek moet verduur. Ek het my slavin vir jou gegee om met haar gemeenskap te hê, en noudat sy agterkom sy is swanger, minag sy my. Mag die Here hierdie saak tussen my en jou uitwys.”

6 Maar Abram sê vir Sarai: “Jou slavin staan onder jou. Doen met haar soos jy goeddink.” Sarai het haar slavin toe sleg behandel, en sy het weggeloop.

Spreuke 3:5

Vertrou volkome op die Here en moenie op jou eie insigte staat maak nie.

Spreuke 16:9

'n Mens beplan sy pad, maar die Here bepaal hoe hy loop.

DINSDAG

Genesis 16:7-15

Die Engel van die Here het vir Hagar ontmoet by 'n fontein in die woestyn, die fontein langs die pad na Sur toe, 8 en vir haar gevra: “Hagar, slavin van Sarai, waar kom jy vandaan en waar gaan jy heen?” Toe antwoord sy: “Ek loop van my eienares Sarai af weg.”

9 en die Engel van die Here sê vir haar: “Gaan terug na jou eienares toe en onderwerp jou aan haar gesag.” 10 Verder het die Engel van die Here vir haar gesê: “Ek sal jou nageslag so baie maak dat hulle te veel sal wees om te tel.” 11 En toe sê die Engel van die Here ook nog vir haar: “Kyk, jy is swanger; jy sal 'n seun in die wêreld bring. Jy moet hom Ismael noem, want die Here het van jou swaarkry gehoor. 12 Jou seun sal 'n man wees so ontembaar soos 'n wildedonkie: hy sal teen almal wees, en almal sal teen hom wees. Hy sal in vyandskap leef met sy bloedverwante.”

13 Hagar het toe die Naam van die Here wat daar met haar gepraat het, aangeroep en gesê: “U is ‘n God wat my sien, hier het ek Hom gesien wat my gesien het.” 14 Daarom word die fontein genoem Lagai-Roï-fontein. Die fontein is tussen Kades en Bered.

15 Hagar het vir Abram ‘n seun in die wêreld gebring, en Abram het sy seun wat Hagar in die wêreld gebring het, Ismael genoem. 16 Abram was ses en tagtig toe Hagar vir Ismael vir hom in die wêreld gebring het.

WOENSDAG

Genesis 17

Toe Abram nege en negentig jaar oud was, het die Here aan hom verskyn en vir hom gesê: “Ek is God die Almagtige. Lewe naby My en wees opreg! 2 Ek sal my verbond met jou sluit en baie, baie mense uit jou laat voortkom.”

3 Abram het op sy knieë geval, en toe sê God vir hom: 4 “Dit is my verbond met jou: jy sal die vader wees van ‘n menigte nasies; 5 jy sal nie meer Abram genoem word nie, jou naam sal Abraham wees, want Ek maak jou die vader van baie nasies. 6 Ek sal jou baie vrugbaar maak, Ek sal jou tot nasies maak, en konings sal uit jou voortkom. 7 “Ek bring ‘n verbond tot stand tussen My en jou en jou nageslag en al hulle geslagte. Dit is ‘n blywende verbond: Ek sal jou God wees en ook die God van jou nageslag. 8 Ek gee aan jou en jou nageslag die land waar jy as vreemdeling woon, die hele Kanaän, as ‘n blywende besitting, en Ek sal hulle God wees.”

9 Verder het God vir Abraham gesê: “Jy moet my verbond nakom, jy en jou nageslag en al hulle nageslagte. 10 Dit is my verbond wat moet geld vir jou en jou nageslag: elke lid van die manlike geslag onder julle moet besny word. 11 Julle moet besny word aan die voorhuid. Dit is die verbondsteken tussen My en julle: 12 elke seun onder julle van ag dae oud moet besny word. Dit geld vir elke lid van die manlike geslag onder julle: al julle nageslagte en ook elke slaaf wat as kind in jou besit gebore word, en die slawe wat van ‘n vreemde met geld gekoop word, wat nie jou afstammeling is nie. 13 ‘n Slaaf wat as kind in jou besit gebore word, en een wat vir geld gekoop word, moet beslis besny word. So sal my verbondsteken aan julle liggame wees as ‘n blywende verbond. 14 Elke lid van die manlike geslag wat nie besny is nie, moet van sy volksgenote afgesny word. Hy het my verbond verbreek.”

15 God het ook nog vir Abraham gesê: “Jy moet jou vrou nie meer Sarai noem nie. Haar naam is nou Sara. 16 Ek sal haar seën en vir jou ‘n seun uit haar gee. Ja, Ek sal haar seën, en nasies en konings van volke sal uit haar voortkom.”

17 Toe het Abraham op sy knieë geval en hy het gelag en gedink: kan daar vir ‘n man van honderd ‘n kind gebore word, of kan Sara wat negentig is, ‘n kind in die wêreld bring? 18 En Abraham het vir God gesê: “As Ismael maar net in u teenwoordigheid kan bly lewe!”

19 Maar God het vir Abraham gesê: “Nee, jou vrou Sara sal vir jou ‘n seun in die wêreld bring. Jy moet hom Isak noem. Ek sal my verbond met hom hou as ‘n blywende verbond, en

ook met sy nageslag. 20 Ek het gehoor wat jy oor Ismael gesê het. Kyk, Ek seën hom ook. Ek maak hom vrugbaar, en Ek sal sy nakomelinge baie maak. Uit hom sal daar twaalf heersers stam, en Ek sal hom 'n groot nasie laat word. 21 Maar dit is met Isak, die seun wat Sara vir jou oor 'n jaar in die wêreld sal bring, dat Ek my verbond sal nakom.” 22 Nadat God klaar met Abraham gepraat het, het Hy van Abraham af weggegaan.

23 Op daardie selfde dag het Abraham sy seun Ismael gevat en al die slawe wat in sy besit gebore is, en ook dié wat hy met geld gekoop het, elke lid van die manlike geslag in sy huis, en hy het hulle besny, soos God vir hom gesê het. 24 Abraham was nege en negentig toe hy besny is, 25 en sy seun Ismael dertien. 26 Abraham en Ismael is op presies dieselfde dag besny. 27 Al die mans in Abraham se huis, die slawe wat in sy besit gebore is, en dié wat hy van vreemdes gekoop het, is saam met hom besny.

Romeine 4:9-12

Het hierdie uitspraak oor wie geseënd is, net betrekking op die besnedenes of ook op die onbesnedenes? Ons sê weer: “Deurdat Abraham geglo het, het God hom vrygespreek.” 10 Wanneer het dit gebeur? Toe hy reeds besny was of toe hy nog onbesnede was? Dit was nie toe hy besnede was nie, maar toe hy nog onbesnede was. 11 Hy het die besnydenis as 'n teken ontvang. Dit is 'n seël wat bewys dat God hom vrygespreek het deurdat hy geglo het toe hy nog onbesnede was. Die doel daarmee was dat hy die vader sou wees van almal wat glo al is hulle nie besny nie. Hulle word dus ook deur God vrygespreek deurdat hulle glo. 12 Ons voorvader Abraham sou ook die vader wees van dié besnedenes wat nie net besny is nie, maar ook glo, soos hy geglo het toe hy nog onbesnede was.

Galasiërs 6:12-16

Daardie mense wat so daarop aandring dat julle julle ook moet laat besny, wil maar net uiterlik 'n goeie indruk maak, sodat hulle nie vervolgt sou word ter wille van die kruis van Christus nie. 13 Al het hulle hulle laat besny, onderhou hulle self nie die wet van Moses nie, maar hulle wil net hê dat julle julle moet laat besny sodat hulle kan roem oor wat met julle liggaam gebeur het. 14 Maar wat my betref, mag God verhoed dat ek ooit oor iets anders roem as oor die kruis van ons Here Jesus Christus, want deur die kruis is die wêreld vir my dood en ek vir die wêreld. 15 Of 'n mens besny is of nie, is nie van belang nie, maar dat jy 'n nuwe mens is. 16 En almal wat volgens hierdie beginsel leef, die ware Israel – mag God aan hulle vrede gee en barmhartigheid bewys.

DONDERDAG

Genesis 18:1-15

Die Here het aan Abraham verskyn by die groot bome van Mamre. Terwyl hy op die warmste van die dag by sy tentdeur sit, 2 kyk hy op en sien drie mans daar naby staan. Toe hy hulle sien, het hy van sy tentdeur af na hulle toe gedraf en voor hulle gebuig.

3 Hy het gesê: “Menere, u sal my ‘n guns bewys deur nie by my verby te gaan nie. 4 Laat ek eers ‘n bietjie water laat haal sodat u u voete kan was, en kom rus dan onder die boom. 5 U is nou eenmaal op pad hier by my verby, en daarom wil ek ‘n stukkie brood vir u gaan haal dat u weer nuwe krag kan kry.” Hulle het vir hom gesê: “Goed! Maak so!”

6 Abraham het toe gou na Sara toe in die tent gegaan en vir haar gesê: “Wat gou sestien kilogram meel en knie dit en bak roosterkoeke.” 7 Daarna het hy na die beeste toe gedraf en ‘n mooi jong kalf gevat en vir ‘n slaaf gegee om dit gou voor te berei. 8 Toe het Abraham botter en melk en die kalf wat voorberei is, gevat en voor die mans neergesit, en hulle het daar onder die boom geëet terwyl hy hulle bedien.

9 Toe vra hulle hom: “Waar is jou vrou Sara?” en hy antwoord: “Hier in die tent.” 10 Toe sê die een: “Ek sal beslis volgende jaar hierdie tyd na jou toe terugkom, en dan sal jou vrou Sara ‘n seun hê.” Sara het by die tentopening gestaan en afluister, en die een wat gepraat het, was aan die buitekant. 11 Abraham en Sara was albei al baie oud, en Sara was verby die ouderdom van kinders in die wêreld bring, 12 en daarom het sy by haarself gelag en gedink: sal ek nog genot kan hê nou dat ek afgeleef is? En dit met my man wat oud is?

13 Toe vra die Here vir Abraham: “Waarom lag Sara? Waarom dink sy: sal ek werklik ‘n kind in die wêreld bring nou dat ek oud is? 14 Is iets te buitengewoon vir die Here? Op die vasgestelde tyd sal Ek terugkom. Volgende jaar hierdie tyd sal Sara ‘n seun hê.” 15 Sara het geskrik en toe ‘n leuen vertel. “Ek het nie gelag nie,” het sy gesê. Maar die Here het gesê: “Nee, jy het gelag.”

VRYDAG

Genesis 18:16-33

Toe die mans opstaan om te vertrek, het Abraham ‘n entjie saam met hulle gestap. Die mans het afgekyk in die rigting van Sodom, 17 en toe dink die Here: sal Ek vir Abraham wegsteek wat Ek wil doen? 18 Abraham sal tog ‘n groot en sterk nasie word en in hom sal al die nasies van die aarde geseën word. 19 Ek het hom gekies dat hy sy kinders en sy nageslag kan beveel om op my pad te bly deur te doen wat goed en reg is, sodat Ek vir Abraham kan doen wat Ek hom beloof het.

20 Toe sê die Here: “Die geroep teen Sodom en Gomorra is hard. Hulle sonde is baie groot! 21 Ek wil gaan kyk sodat Ek kan weet of hulle ooreenkomstig die geroep wat tot by My gekom het, gehandel het of nie.”

22 Die mans het weggedraai Sodom toe, maar die Here het by Abraham bly staan. 23 Abraham het toe nader gekom na die Here toe en gevra: “Sal U die regverdiges saam met die goddeloses vernietig? 24 Miskien is daar vyftig regverdiges in die stad. Sal U die plek werklik vernietig? Sal U dit nie spaar oor vyftig regverdiges daarin nie? 25 U sal tog nie so iets doen en die regverdiges saam met die goddeloses om die lewe bring nie! U sal tog nie die

regverdiges soos die goddeloses behandel nie! Sal die regter van die hele aarde dan nie reg laat geskied nie?”

26 Toe sê die Here: “As Ek vyftig regverdiges in Sodom kry, sal Ek die hele plek spaar oor hulle.”

27 Abraham het gesê: “Ek is maar net stof en as, en tog het ek gewaag om met die Here te praat. 28 Sê nou die regverdiges is vyf minder as vyftig; sal U die hele stad vir vyf verdelg?” Hierop antwoord die Here: “Ek sal dit nie verdelg as Ek vyf en veertig daar kry nie.”

29 Toe praat Abraham weer met die Here: “Miskien sal daar veertig gevind word,” en die Here sê: “Ook oor veertig sal Ek dit nie doen nie.”

30 Abraham sê toe: “Moet tog nie kwaad word as ek nog ‘n keer praat nie, Here. Miskien sal daar dertig te kry wees,” en die Here sê: “Ek sal dit nie doen as Ek dertig daar kry nie.”

31 Maar Abraham sê: “Ek bly waag om met die Here te praat. Miskien word daar twintig gekry,” en die Here sê: “Oor die twintig sal Ek dit nie verdelg nie.”

32 Toe sê Abraham: “Moet tog nie kwaad word nie, Here! Ek wil nog net een keer praat; miskien word daar tien gekry.” En die Here sê: “Ook oor tien sal Ek dit nie verdelg nie.”

33 Toe die Here klaar met Abraham gepraat het, het Hy weggegaan, en Abraham het na sy plek toe teruggegaan.

Psalm 1

Dit gaan goed met die mens wat nie die raad van goddeloses volg nie, nie met sondaars omgaan en met ligsinniges saamspan nie, 2 maar wat in die woord van die Here sy vreugde vind, dit dag en nag oordink. 3 Hy is soos ‘n boom wat by waterstrome geplant is, wat op die regte tyd vrugte dra en waarvan die blare nie verdroog nie. Hy is voorspoedig in alles wat hy aanpak. 4 So is die goddeloses nie. Hulle is soos kaf wat deur die wind uitmekaar gewaai word. 5 Daarom sal goddeloses hulle nie kan handhaaf wanneer die Here oor hulle oordeel nie en sondaars nie ‘n plek hê in die vergadering van regverdiges nie. 6 Waarlik, die Here lei die regverdiges op hulle pad, maar die pad van die goddeloses lei tot ondergang.

MAANDAG

Lees:

Genesis 16:1–6; Spreuke 3:5, 16:9

SOAP:

Spreuke 3:5

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

D I N S D A G

Lees:

Genesis 16:7–15

SOAP:

Genesis 16:13

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

W O E N S D A G

Lees:

Genesis 17; Romeine 4:9–12; Galasiërs 6:12–16

SOAP:

Galasiërs 6:14–15

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

D O N D E R D A G

Lees:

Genesis 18:1–15

SOAP:

Genesis 18:14

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

VRYPDAAG

Lees:

Genesis 18:16–33; Psalm 1

SOAP:

Psalm 1:5–6

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

HIERDIE WEEK
HET EK GELEER...

GEBRUIK DIE SPASIE HIER ONDER OM 'N PRENTJIE
TE TEKEN OF TE SKRYF OOR WAT JY HIERDIE WEEK
GELEER HET UIT JOU TYD IN GOD SE WOORD.

GEBED

SKRYF JOU GEBEDSVERSOEKE EN
LOFPRYSINGS VIR ELKE DAG NEER.

Gebedsfokus vir hierdie week:
Spandeer tyd om vir jou vriende te bid.

MAANDAG

DINSDAG

WOENSDAG

DONDERDAG

VRYDAG

WEEK 3

Die Here het aan Sara gedink
soos Hy beloof het. Hy het sy
belofte aan haar nagekom.

Genesis 21:1

SKRIFGEDEELTES VIR WEEK 3

MAANDAG

Romeine 1:16-25

Ek skaam my nie oor die evangelie nie, want dit is 'n krag van God tot redding van elkeen wat glo, in die eerste plek die Jood, maar ook die nie-Jood. 17 In die evangelie kom juis tot openbaring dat God mense van hulle sonde vryspreek enkel en alleen omdat hulle glo. Dit is soos daar geskrywe staan: "Elkeen wat deur God vrygespreek is omdat hy glo, sal lewe."

18 God openbaar vanuit die hemel sy toorn oor al die goddeloosheid en ongeregtheid van die mense wat die waarheid deur hulle ongeregtheid probeer onderdruk. 19 Wat 'n mens van God kan weet, was immers binne hulle bereik, want God het dit binne hulle bereik gebring. 20 Van die skepping van die wêreld af kan 'n mens uit die werke van God duidelik aflei dat sy krag ewigdurend is en dat Hy waarlik God is, hoewel dit dinge is wat 'n mens nie met die oog kan sien nie. Vir hierdie mense is daar dus geen verontskuldiging nie, 21 omdat, al weet hulle van God, hulle Hom nie as God eer en dank nie. Met hulle redenasies bereik hulle niks nie, en deur hulle gebrek aan insig bly hulle in die duister. 22 Hulle gee voor dat hulle verstandig is, maar hulle is dwaas. 23 In die plek van die heerlikheid van die onverganklike God stel hulle beelde wat lyk soos 'n verganklike mens of soos voëls of diere of slange.

24 Daarom gee God hulle aan die drange van hulle hart oor en aan sedelike onreinheid, sodat hulle hulle liggame onder mekaar onteer. 25 Dit is hulle wat die waarheid van God verruil vir die leuen. Hulle dien en vereer die skepsel in plaas van die Skepper, aan wie die lof toekom vir ewig. Amen.

DINSDAG

Lukas 17:22-35

Daarna sê Hy vir die dissipels: "Daar sal dae kom wanneer julle daarna sal verlang om net een van die dae van die Seun van die mens te sien, maar julle sal dit nie sien nie. Hulle sal wel vir julle sê: 'Kyk, daar is Hy!' of: 'Kyk, hier is Hy!' 23 Maar moenie gaan nie en moenie agter hulle aanloop nie! 24 Soos die weerlig wat uitslaan, die hele lugruim van die een kant na die ander verlig, so sal die Seun van die mens kom as die dag van sy koms daar is. 25 Maar eers moet Hy baie ly en deur die mense van hierdie tyd verwerp word. 26 "Net soos dit in die tyd van Noag gegaan het, so sal dit ook gaan in die tyd van die Seun van die mens: 27 hulle het maar soos gewoonlik geëet en gedrink en getrou tot op die dag dat Noag in die ark ingegaan het. Toe kom die sondvloed, en dit het hulle almal uitgewis. 28 In die tyd van Lot het dit ook net so gegaan: hulle het maar soos gewoonlik geëet en gedrink, gekoop

en verkoop, geplant en gebou. 29 Maar op die dag toe Lot Sodom verlaat het, het vuur en swael uit die hemel gereën, en dit het almal uitgewis. 30 Net so sal dit ook gaan op die dag wanneer die Seun van die mens verskyn. 31 “Dan moet die man wat op die dakstoep sit, nie ingaan om sy besittings in die huis te gryp nie. Net so moet ook die man wat op die land is, nie omdraai huis toe nie. 32 Onthou wat met die vrou van Lot gebeur het! 33 Elkeen wat sy lewe probeer behou, sal dit verloor, maar elkeen wat dit verloor, sal dit behou. 34 Ek sê vir julle: Dan sal twee mense op een bed slaap, die een sal saamgeneem en die ander een agtergelaat word. 35 Twee vroue sal koring maal, die een sal saamgeneem en die ander een agtergelaat word.”

WOENSDAG

Genesis 20

Abraham het van Mamre af weggetrek na die Suidland toe en hom tussen Kades en Sur gaan vestig. Toe hy op 'n keer in Gerar gewoon het, 2 het hy voorgegee sy vrou Sara is sy suster. Koning Abimelek van Gerar het haar toe laat haal om met haar te trou.

3 Een nag het God in 'n droom aan Abimelek verskyn en vir hom gesê: “Jy gaan sterf omdat jy met hierdie vrou wil trou. Sy is al getroud.”

4 Abimelek het nog nie met haar geslagsgemeenskap gehad nie en hy het gesê: “Here, sal U selfs 'n onskuldige nasie uitroei? 5 Abraham het dan self vir my gesê: ‘Sy is my suster.’ En sy het self gesê: ‘Hy is my broer.’ Ek het dit onskuldig en sonder slegte bedoelings gedoen.”

6 Toe het God vir hom in 'n droom gesê: “Ja, Ek weet dat jy dit onskuldig gedoen het. Daarom het Ek jou daarvan weerhou om teen My te sondig en het Ek jou nie toegelaat om aan haar te raak nie. 7 Gee nou die vrou terug aan haar man. Hy is 'n profeet. Hy sal vir jou bid dat jy kan bly lewe. Maar as jy haar nie teruggee nie, moet jy weet jy sal beslis sterf, jy en almal wat by jou is.”

8 Die môre vroeg het Abimelek sy amptenare geroep en alles vir hulle openlik vertel, en hulle het baie bang geword. 9 Hy het vir Abraham geroep en vir hom gesê: “Wat het jy ons aangedoen? Wat het ek aan jou gedoen wat verkeerd is dat jy hierdie groot ellende oor my en my koninkryk gebring het? Wat jy my aangedoen het, is onbehoorlik.” 10 Verder het Abimelek vir hom gesê: “Wat het jou besiel om so iets aan te vang?”

11 Toe het Abraham gesê: “Ek het gedink hier is niemand wat vir God dien nie en die mense sal my doodmaak oor my vrou. 12 Sy is regtig my suster: sy is my pa se dogter, maar nie my ma s'n nie. Ek is met haar getroud. 13 Toe God my uit my vaderland laat wegtrek het, het ek vir haar gesê: Jy kan wys dat jy my liefhet deur op elke plek waar ons kom, van my te sê: Hy is my broer.”

14 Abimelek het toe kleinvee en grootvee, slawe en slavinne gevat en vir Abraham gegee en Sara ook aan haar man teruggegee. 15 Toe sê Abimelek vir hom: “My land lê oop voor jou. Bly net waar jy wil.”

16 Vir Sara het Abimelek gesê: “Ek gee aan jou broer duisend stukke silwer. Dit is om almal wat by jou is, te laat stilbly en om te wys alles is in orde.”

17 Abraham het toe tot God gebid, en Hy het vir Abimelek gesond gemaak, ook sy vrou en sy slavinne, en toe kon hulle weer kinders hê. 18 Dit was nadat die Here elke vrou in die huis van Abimelek daarvan weerhou het om kinders te hê. Die Here het dit gedoen oor wat gebeur het met Sara die vrou van Abraham.

Spreuke 14:1

‘n Wyse vrou sorg vir haar huis; ‘n vrou sonder wysheid breek alles af.

DONDERDAG

Genesis 21:1-7

Die Here het aan Sara gedink soos Hy belooft het. Hy het sy belofte aan haar nagekom. 2 Sy het swanger geword en in Abraham se ouderdom vir hom ‘n seun in die wêreld gebring. Dit het gebeur op die tyd wat God vir Abraham belooft het. 3 Hy het die seun wat vir hom gebore is, die een wat deur Sara in die wêreld gebring is, Isak genoem. 4 Soos God vir Abraham beveel het, het hy vir Isak besny toe hy ag dae oud was. 5 Abraham was honderd jaar oud toe sy seun Isak gebore is.

6 Sara het toe gesê: “God het gemaak dat mense vir my lag: elkeen wat van Isak hoor, sal vir my lag.” 7 Sy het verder nog gesê: “Wie sou vir Abraham kon sê dat Sara seuns aan haar bors sal voed? Ek het in sy ouderdom ‘n seun in die wêreld gebring.”

Job 8:20-21

“God verwerp nooit die opregte nie en staan ook nie dié by wat onreg doen nie. 21 Hy sal jou weer vreugde gee, jou van blydskap laat jubel.

VRYPDAG

Genesis 21:8-21

Die kind het grootgeword en die dag toe hy gespeen is, het Abraham ‘n groot fees gehou. 9 Toe Sara die seun wat Hagar die Egiptiese slavin vir Abraham in die wêreld gebring het, sien lag, 10 sê sy vir Abraham: “Jaag hierdie slavin en haar seun weg. Die seun van hierdie slavin mag nie saam met my seun Isak erf nie.”

11 Abraham het ter wille van sy seun Ismael baie sleg gevoel oor wat sy gesê het, 12 maar God het vir Abraham gesê: “Moenie sleg voel oor die kind en oor jou slavin nie. Luister na alles wat Sara vir jou sê, want uit Isak sal jou nageslag gebore word. 13 Tog sal Ek die seun van die slavin ‘n nasie laat word, want hy is jou kind.”

14 Vroeg die volgende môre het Abraham kos gevat en ‘n velsak water en dit vir Hagar gegee. Hy het dit saam met die kind op haar rug gesit en haar weggestuur. Sy is toe weg en het in die Bersebawoestyn rondgeswerf. 15 Toe die water in die velsak opraak, het sy die kind onder ‘n doringbos neergesit 16 en ‘n entjie daarvandaan gaan sit, omtrent so ver as ‘n mens met ‘n

pyl en boog kan skiet, want sy het gedink: ek wil nie sien as die kind doodgaan nie. Terwyl sy so daar sit, het sy begin huil.

17 God het die kind hoor huil, en die Engel van God het uit die hemel na Hagar geroep en vir haar gesê: “Wat is dit, Hagar? Moenie bang wees nie, want God het die kind daar waar hy lê, gehoor. 18 Staan op, tel die kind op en troos hom, want Ek sal hom ‘n groot nasie laat word.” 19 Toe het God haar oë oopgemaak en sy het ‘n put met water gesien. Sy het die velsak vol water gaan maak en vir die kind water gegee.

20 God was by die kind en hy het groot geword. Hy het in die woestyn gewoon en het handig geword met die pyl en boog. 21 Hy het in die Paranwoestyn gewoon, en sy ma het hom met ‘n vrou uit Egipte laat trou.

Galasiërs 3:23-29

Voordat hierdie geloof gekom het, is ons deur die wet gevangene gehou en bewaak totdat die tyd van die geloof sou aanbreek. 24 Ons was dus onder die toesig van die wet totdat Christus sou kom, sodat ons deur te glo, vrygespreek sou word. 25 Maar nou dat die tyd van die geloof gekom het, staan ons nie meer onder die toesig van die wet nie. 26 Deur hierdie geloof in Christus Jesus is julle nou almal kinders van God, 27 want julle almal wat deur die doop met Christus verenig is, het nou deel van Christus geword. 28 Dit maak nie saak of iemand Jood of Griek, slaaf of vry, man of vrou is nie: in Christus Jesus is julle almal één. 29 En as julle aan Christus behoort, is julle ook nakomelinge van Abraham en erfgename kragtens die belofte van God.

Galasiërs 4:21-31

Julle wat so graag aan die wet van Moses onderworpe wil wees, sê vir my: Hoor julle nie wat die wet sê nie? 22 Daar staan tog geskrywe dat Abraham twee seuns gehad het, een by ‘n slavin en een by ‘n vrygeborene. 23 Sy seun by die slavin is volgens die loop van die natuur verwek en gebore, maar sy seun by die vrygeborene kragtens ‘n belofte van God. 24 ‘n Mens moet dit figuurlik verstaan. Die twee vroue staan vir twee verbonde. Die een is by Sinaiberg gesluit en bring slawe voort. Dié verbond is Hagar. 25 Hagar staan vir Sinaiberg in Arabië, en dit is ‘n beeld van die huidige Jerusalem, want Jerusalem en sy kinders is slawe. 26 Maar die hemelse Jerusalem is vry, en dit is ons moeder. 27 Daar staan immers geskrywe:

“Verbly jou, onvrugbare wat nie kinders kon hê nie. Juig van vreugde, jy wat nooit moeder kon word nie, want die kinderlose vrou wat deur haar man verlaat is, sal meer kinders hê as die vrugbare wie se man by haar is.”

28 En julle, my broers, is net soos Isak kragtens die belofte kinders van God. 29 Destyds het die seun wat volgens die loop van die natuur gebore is, die seun vervolg wat deur die Gees in die wêreld gekom het. En dit is nou nog so. 30 Maar wat sê die Skrif hiervan? “Jaag die slavin en haar seun weg, want die seun van die slavin mag hoegenaamd nie saam met die seun van die vrygeborene erf nie.” 31 Ons is dus nie kinders van ‘n slavin nie, broers; ons is kinders van die vrye.

M A A N D A G

Lees:

Romeine 1:16–25

SOAP:

Romeine 1:16–17

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

D I N S D A G

Lees:

Lukas 17:22–35

SOAP:

Lukas 17:33

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

W O E N S D A G

Lees:

Genesis 20; Spreuke 14:1

SOAP:

Spreuke 14:1

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

D O N D E R D A G

Lees:

Genesis 21:1–7; Job 8:20–21

SOAP:

Genesis 21:1

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

V R Y D A G

Lees:

Genesis 21:8–21; Galasiërs 3:23–29, 4:21–31

SOAP:

Galasiërs 3:23–24

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

HIERDIE WEEK
HET EK GELEER...

GEBRUIK DIE SPASIE HIER ONDER OM 'N PRENTJIE
TE TEKEN OF TE SKRYF OOR WAT JY HIERDIE WEEK
GELEER HET UIT JOU TYD IN GOD SE WOORD.

GEBED

SKRYF JOU GEBEDSVERSOEKE EN
LOFPRYSINGS VIR ELKE DAG NEER.

Gebedsfokus vir hierdie week:
Spandeer tyd om vir jou kerk te bid.

MAANDAG

DINSDAG

WOENSDAG

DONDERDAG

VRYDAG

WEEK 4

Toe noem Abraham die plek:
“Die Here voorsien.” Daar word
nou nog gesê: “Op die berg van
die Here word voorsien.”

Genesis 22:14

SKRIFGEDEELTES VIR WEEK 4

MAANDAG

Genesis 21:22-34

Destyds het Abimelek en Pikol, die bevelvoerder van sy leër, na Abraham toe gegaan, en Abimelek het vir hom gesê: “God is by jou in alles wat jy aanpak. 23 Beloof my dan nou met ‘n eed in die Naam van God dat jy nie vals sal optree teen my of my kinders of my kleinkinders nie, dat jy net so eerbaar sal optree teenoor my en teenoor die land waarin jy nou woon, as wat ek teenoor jou opgetree het.”

24 Toe het Abraham gesê: “Ek beloof dit.” 25 Abraham het toe by Abimelek beswaar gemaak oor die waterput wat deur Abimelek se slawe afgevat is. 26 Toe sê hy vir Abraham: “Ek weet nie wie dit gedoen het nie. Jy het my dit ook nie voorheen vertel nie. Ek hoor nou eers daarvan.”

27 Daarna het Abraham kleinvee en grootvee gevat en vir Abimelek gegee, en hulle twee het ‘n ooreenkoms gesluit. 28 Abraham het ook nog sewe skaaplammers uit sy trop uitgekeer, 29 en Abimelek het vir hom gevra: “Wat wil jy maak met die sewe skaaplammers wat jy uitgekeer het?” 30 Abraham het geantwoord: “Jy moet hierdie sewe lammers by my vat en daarmee erken dat ek hierdie put gegrawe het.” 31 Die plek word Berseba genoem, want daar het hulle twee ‘n eed teenoor mekaar afgelê.

32 Nadat hulle die ooreenkoms by Berseba gesluit het, het Abimelek en Pikol, die bevelvoerder van sy leër, teruggegaan na die land van die Filistyne toe, 33 en Abraham het ‘n tamarisk by Berseba geplant en daar die Naam van die Here, die ewige God, aangeroep. 34 Abraham het lank in die land van die Filistyne gewoon.

Romeine 12:9-21

Die liefde moet opreg wees. Verafsku wat sleg is en hou vas aan wat goed is. 10 Betoon hartlike broederliefde teenoor mekaar; bewys eerbied teenoor mekaar en wees mekaar daarin tot voorbeeld. 11 Moenie in julle toewyding verslap nie, bly altyd geesdriftig, dien die Here. 12 Verbly julle in die hoop; staan vas in verdrukking; volhard in gebed. 13 Help die medegelowiges in hulle nood en lê julle toe op gasvryheid. 14 Seën julle vervolgers, ja, seën hulle, moet hulle nie vervloek nie. 15 Wees bly saam met dié wat bly is en treur saam met dié wat treur. 16 Wees eensgesind onder mekaar. Moenie hooghartig wees nie, maar skaar julle by die nederiges. Moenie eiewys wees nie. 17 Moenie kwaad met kwaad vergeld nie. Wees goedgesind teenoor alle mense. 18 As dit moontlik is, sover dit van julle afhang, leef in vrede met alle mense. 19 Moenie self wraak neem nie, geliefdes, maar laat dit oor aan die oordeel van God. Daar staan immers geskrywe: “Dit is my reg om te straf; Ék sal vergeld,” sê die Here. 20 “As jou vyand honger is, gee hom iets om te eet; as hy dors is, gee hom iets om te

drink; want deur dit te doen, maak jy hom vuurrooi van skaamte.” 21 Moet jou nie deur die kwaad laat oorwin nie, maar oorwin die kwaad deur die goeie.

DINSDAG

Genesis 22:1-19

‘n Ruk na die vorige gebeurtenisse het God vir Abraham op die proef gestel en vir hom gesê: “Abraham!” Hy het geantwoord: “Hier is ek!” 2 God het vir hom gesê: “Vat jou seun, jou enigste seun, Isak wat jy liefhet, en gaan na die landstreek Moria toe en offer jou seun as brandoffer daar op een van die berge wat Ek vir jou sal aanwys.”

3 Vroeg die volgende môre het Abraham ‘n donkie opgesaal en hout gekap vir die brandoffer. Hy het twee slawe saamgevat en ook sy seun Isak. Toe het hy vertrek na die plek toe wat God vir hom aangewys het.

4 Op die derde dag het Abraham die plek uit die verte gesien. 5 Toe sê hy vir sy slawe: “Wag hier met die donkie. Ek en die seun gaan daar aanbid, dan kom ons terug na julle toe.”

6 Abraham het die hout vir die brandoffer op sy seun Isak se rug getel en self vuur en ‘n mes saamgevat. Terwyl hulle twee so saamloop, 7 sê Isak vir sy pa: “Pa?” en Abraham antwoord: “Ja, my seun?” Toe vra Isak: “Hier is vuur en hout, maar waar is die lam om te offer?” 8 Abraham het geantwoord: “My seun, God sal sy eie offerlam voorsien.” Daarna het hulle twee saam verder gestap.

9 Toe hulle aankom by die plek wat God vir Abraham aangewys het, het Abraham daar ‘n altaar gebou. Hy het die hout reggesit en sy seun Isak vasgebind en op die altaar neergesit, bo-op die hout. 10 Net toe Abraham die mes vat om sy seun te slag, 11 roep die Engel van die Here uit die hemel na hom: “Abraham, Abraham!” Hy het geantwoord: “Hier is ek!” 12 Toe sê God: “Los jou seun! Moenie iets aan hom doen nie. Nou weet Ek dat jy My dien: jy het nie geweier om jou seun, jou enigste seun, aan My te offer nie.”

13 Toe Abraham weer kyk, sien hy agter hom ‘n skaapram wat aan sy horings in ‘n bos vasgevang is. Hy het die ram gaan vat en hom in die plek van sy seun as brandoffer geoffer. 14 Toe noem Abraham die plek: “Die Here voorsien.” Daar word nou nog gesê: “Op die berg van die Here word voorsien.”

15 Die Engel van die Here het weer uit die hemel na Abraham geroep 16-17 en gesê: “Dit is Ek, die Here, wat praat. Ek lê ‘n eed af by Myself dat Ek jou baie sal seën oor wat jy gedoen het: jy het nie geweier om jou seun, jou enigste seun, aan My te offer nie. Ek sal jou vrugbaar maak en jou nageslag so baie maak soos die sterre aan die hemel en soos die sand van die see. Jou nageslag sal die stede van sy vyande in besit neem. 18 In jou nageslag sal al die nasies van die aarde geseën wees, want jy het My gehoorsaam.”

19 Daarna is Abraham terug tot by sy slawe, en hulle het almal saam na Berseba toe gegaan. Abraham het daar gewoon.

Hebreërs 11:17-19

Omdat Abraham geglo het, het hy, toe hy op die proef gestel is, Isak as offer afgestaan. Ja, hy wat die belofte ontvang het en aan wie gesê is: “Uit Isak sal jou nageslag gebore word,” het gereed gestaan om sy enigste seun te offer. 19 Hy was daarvan oortuig dat God by magte is om uit die dood op te wek, waaruit Abraham vir Isak ook, om dit so te stel, terug ontvang het.

WOENSDAG

Genesis 22:20-24

‘n Rukkie na hierdie gebeurtenis is aan Abraham vertel dat Milka, sy broer Nahor se vrou, kinders vir sy broer in die wêreld gebring het. 21 Hulle was: Us die oudste, sy broer Bus, Kemuel die voorvader van die Arameërs, 22 en ook nog Kesed, Gaso, Pildas, Jidlaf en Betuel. 23 Betuel was die pa van Rebekka. Milka het hierdie ag seuns in die wêreld gebring vir Abraham se broer Nahor. 24 Nahor het ‘n byvrou gehad. Haar naam was Reüma en sy het ook kinders gehad: Tebag, Gagam, Tagas en Maäka.

Hebreërs 11:8-12

Omdat Abraham geglo het, het hy gehoor gegee toe God hom geroep het om weg te trek na die plek toe wat hy as erfdeel sou ontvang. Hy het weggetrek sonder om te weet waar hy sou uitkom. 9 Omdat hy geglo het, het hy in die beloofde land gaan woon, ‘n vreemdeling in ‘n vreemde land. In tente het hy daar gewoon, en so ook Isak en Jakob wat saam met hom erfgename van dieselfde belofte was, 10 want hy het uitgesien na die stad wat vaste fundamente het en waarvan God self die ontwerper en bouer is. 11 Omdat Abraham geglo het, het hy, hoewel Sara onvrugbaar was en hy al te oud, krag ontvang om ‘n kind te verwek, omdat hy God wat dit belof het, getrou geag het. 12 Die gevolg was dat daar van een man, ‘n man wat nie meer ‘n kind kon verwek nie, kinders afgestam het so talryk soos die sterre van die hemelruim en so baie soos die sand van die see.

DONDERDAG

Genesis 23

Sara het honderd sewe en twintig jaar oud geword. 2 Sy is oorlede in Kirjat-Arba, dit is Hebron, in Kanaän. Abraham het oor haar gaan rou en huil.

3 Daarna het hy die lyk daar gelaat en vir die Hetiete gaan sê: 4 “Ek is ‘n vreemdeling, ‘n bywoner by julle. Gee vir my ‘n vaste besitting as graf hier by julle sodat ek my vrou daarin kan begrawe.”

5 Die Hetiete het hom geantwoord: 6 “Luister na ons, Meneer! Ons beskou u as ‘n baie

belangrike man. Begrawe u vrou in die beste graf hier by ons. Niemand van ons sal weier dat u u vrou in sy graf begrawe nie.”

7 Daarna het Abraham opgestaan en voor die Hetiete, die volksleiers, gebuig. 8 Hy het vir hulle gesê: “As julle instem dat ek my vrou hier kan begrawe, luister dan na my en doen voorspraak by Efron seun van Sogar 9 dat hy die Makpelagrot aan die kant van sy grond aan my afstaan. Hy moet dit in julle teenwoordigheid teen die volle markprys aan my verkoop dat ek dit as begraafplek kan besit.”

10 Efron die Hetiet het tussen die Hetiete gesit en daar waar al die Hetiete wat die stadspoort binnekom, dit kon hoor, het hy vir Abraham gesê: 11 “Nee, Meneer, luister na my. Ek gee die stuk grond vir u, ook die grot wat daarop is. Ek gee dit vir u in die teenwoordigheid van my volksgenote. Begrawe u vrou daar.”

12 Toe het Abraham weer voor die volksleiers gebuig 13 en waar hulle almal dit kon hoor, het hy vir Efron gesê: “Nee, luister tog maar na my! Ek betaal die volle prys vir die grond. Vat die geld by my, sodat ek my vrou daar kan begrawe.”

14 Efron het toe vir Abraham gesê: 15 “Meneer, luister na my! Moenie dat ons stry oor ‘n stukkie grond wat vier en ‘n half kilogram silwer werd is nie. En dit om u vrou te begrawe!”

16 Toe het Abraham ingestem en die silwer vir Efron afgeweeg wat hy in die teenwoordigheid van die Hetiete genoem het: vier en ‘n half kilogram silwer soos dit in die handel afgeweeg word.

17-18 So het die stuk grond van Efron in Makpela waarop die grot is en wat oos van Mamre geleë is, Abraham se eiendom geword in die teenwoordigheid van die Hetiete en almal wat by die stadspoort inkom: die grond met die grot daarop en al die bome op die grond, sover as die grense daarvan gestrek het.

19 Daarna het Abraham sy vrou Sara begrawe in die Makpelagrot op die stuk grond, oos van Mamre, dit is Hebron in Kanaän. 20 So het die stuk grond met die grot daarop uit die hande van die Hetiete oorgegaan na Abraham as begraafplek wat aan hom behoort.

Hebreërs 11:13-16

Terwyl hulle steeds geglo het, het al hierdie mense gesterwe sonder om te verkry wat beloof is, maar hulle het dit uit die verte gesien en daaroor gejuig, en hulle het erken dat hulle hier op aarde slegs vreemdelinge en bywoners is. 14 Mense wat so praat, gee daarmee duidelik te kenne dat hulle op soek is na ‘n vaderland. 15 As hulle terug verlang het na daardie land waaruit hulle weggetrek het, sou hulle die geleentheid gehad het om daarheen terug te gaan. 16 Maar hulle het na ‘n beter vaderland, dit is die hemelse, verlang. Daarom is God nie skaam om hulle God genoem te word nie; trouens, Hy het vir hulle ‘n stad gereed gemaak.

VRYDAG

Genesis 24:1-60

Abraham was al baie oud, en die Here het hom in alles geseën. 2 Abraham het vir sy slaaf gesê, vir die vernaamste in sy huis, die een wat in beheer was van sy besittings: “Sit jou hand onder my heup 3 dat jy vir my met ‘n eed in die Naam van die Here die God van die hemel en die aarde kan belooft dat jy nie my seun sal laat trou met ‘n dogter van die Kanaäniete by wie ek nou woon nie; 4 jy moet na my land toe gaan, die land waar ek gebore is, en daar ‘n vrou gaan haal vir my seun Isak.”

5 Die slaaf het vir Abraham gevra: “En as die vrou nie saam met my hierheen wil kom nie? Moet ek dan u seun laat teruggaan na die land toe waar u vandaan kom?”

6 Toe sê Abraham vir hom: “Sorg dat jy nie my seun daarnatoe laat teruggaan nie. 7 Die Here die God van die hemel het my weggevat uit my familie, uit die wêreld waar ek gebore is, en my met ‘n eed belooft: ‘Ek gee hierdie land waar jy nou is, aan jou nageslag.’ Die Here sal sy engel voor jou uit stuur sodat jy vir my seun ‘n vrou van my land af sal kan bring. 8 As die vrou nie saam met jou hierheen wil kom nie, is jy vrygestel van hierdie verpligting. Maar jy mag nie my seun laat teruggaan nie.” 9 Toe het die slaaf sy hand onder die heup van Abraham, sy eienaar, gesit en vir hom met ‘n eed belooft om dit alles te doen.

10 Die slaaf het tien van sy eienaar se kamele gevat en ook allerlei mooi geskenke en vertrek na Mesopotamië toe, na die stad toe waar Nahor gewoon het. 11 Daar het hy die kamele by ‘n fontein buite die stad laat kniel. Dit was laat middag, teen die tyd dat die vrouens uitkom om water te skep. 12 Hy het gebid: “Here, God van Abraham wie se slaaf ek is, laat daar vandag iets met my gebeur; betoon tog u trou aan my eienaar Abraham. 13 Hier staan ek by die fontein waar die jongmeisies van die stad sal kom water skep. 14 As ek vir ‘n meisie vra: ‘Hou tog jou waterkruik dat ek kan drink,’ en sy antwoord: ‘Drink gerus, en ek sal jou kamele ook water gee,’ dan is dit sy wat deur U gekies is vir u dienaar, vir Isak, en dan sal ek weet dat U trou betoon aan my eienaar.”

15 Voor hy nog klaar gebid het, kom Rebekka met die waterkruik op haar skouer daar aan. Sy was die dogter van Betuel, seun van Milka die vrou van Nahor, Abraham se broer. 16 Die meisie was baie mooi, ‘n jongmeisie met wie ‘n man nog nie gemeenskap gehad het nie. Sy het afgegaan tot by die fontein en haar kruik vol gemaak en teruggeklim. 17 Toe hardloop die slaaf haar tegemoet en sê vir haar: “Laat my tog ‘n bietjie water uit jou kruik drink.” 18 En sy sê: “Drink gerus, Meneer!” Sy laat toe gou haar kruik rus op haar hand, en laat hom water drink. 19 Toe hy klaar gedrink het, sê sy: “Ek sal vir die kamele ook gaan water skep dat hulle genoeg kan drink.” 20 Sy het gou haar kruik in die krip leeg gemaak en toe fontein toe gehardloop om nog water te skep. Sy het vir al die kamele geskep. 21 Die man het haar in stilte aangekyk om vas te stel of die Here hom in sy onderneming laat slaag het of nie.

22 Toe die kamele klaar gedrink het, sit hy ‘n goue ring van ses gram aan haar neus en twee goue armbande van honderd en vyftien gram aan haar arms, 23 en hy vra: “Wie se dogter is

jy? Sê my tog, is daar in jou pa se huis plek vir ons om te oornag?”

24 Sy het hom geantwoord: “Ek is die dogter van Betuel, die seun wat deur Milka vir Nahor in die wêreld gebring is.”

25 Verder het sy gesê: “Ons het baie strooi en kameelvoer, en daar is plek om te oornag.”

26 Toe het die man gekniel en tot die Here gebid: 27 “Aan die Here die God van Abraham wie se slaaf ek is, kom die lof toe! Die Here het nie sy troue liefde van my eienaar weerhou nie en vir my het die Here reguit gelei na die huis van my eienaar se broer toe.”

28 Die meisie het na haar ma se huis toe gehardloop en alles gaan vertel. 29-30 Rebekka het ‘n broer gehad met die naam Laban. Toe hy die neusring sien en die armbande aan sy suster se arms en haar hoor vertel wat die man alles vir haar gesê het, het hy na die man toe gehardloop by die fontein buite die stad. Toe hy by hom kom, het die man nog by die kamele gestaan, langs die fontein. 31 Laban het vir hom gesê: “Kom saam! Jy is ‘n man wat deur die Here geseën is. Waarom bly jy hier buite staan? Ek het vir jou plek reggemaak in my huis, en daar is ook plek vir die kamele.”

32 Die man is toe saam huis toe, en Laban het die kamele laat afsaal en vir hulle voer gegee en strooi om op te lê. Vir die man het hy water gegee om sy voete te was en ook vir die mense by hom. 33 Toe hulle vir die man kos bring om te eet, sê hy: “Ek sal nie eet voor ek my opdrag uitgevoer het nie.” Laban het gesê: “Praat gerus!”

34 Toe sê die man: “Ek is ‘n slaaf van Abraham. 35 Die Here het my eienaar baie geseën en hy is ryk. Die Here het hom kleinvee en grootvee gegee, silwer en goud, slawe en slavinne, kamele en donkies. 36 Sara, die vrou van my eienaar, het op gevorderde leeftyd vir hom ‘n seun in die wêreld gebring, en hy is die erfgenaam. 37 My eienaar het my ‘n eed laat aflê toe hy vir my gesê het: ‘Jy mag nie my seun laat trou met ‘n dogter van die Kanaäniete in wie se land ek woon nie. 38 Nee, jy moet na my pa se huis toe gaan, na my familie toe, en vir my seun ‘n vrou gaan haal.’ 39 Ek het vir my eienaar gesê: ‘Dalk sal die vrou nie saam met my wil kom nie,’ 40 en toe sê hy vir my: ‘Ek leef naby die Here. Hy sal sy engel saam met jou stuur en jou in die onderneming laat slaag sodat jy ‘n vrou vir my seun sal kan gaan haal by my familie, by my pa se huis. 41 Jy sal slegs van jou eed vrygestel wees as jy na my familie toe gaan en hulle nie instem nie. Dan is jy vry.’ 42 “Toe ek vandag by die fontein kom, het ek gebid: Here, God van Abraham wie se slaaf ek is, laat my tog slaag in my onderneming. 43 Hier staan ek by die fontein waar ‘n jongmeisie van die stad sal kom water skeep. Ek sal vir haar vra om my ‘n bietjie water uit haar kruik te laat drink, 44 en as sy vir my sê: ‘Drink gerus maar, en ek sal vir jou kamele ook water skeep,’ is sy die vrou wat deur U gekies is vir die seun van my eienaar.

45 “Voor ek nog klaar was om saggies te bid, kom Rebekka daar aan met ‘n waterkruik op haar skouer en sy gaan af tot by die fontein en skeep, en toe vra ek vir haar: ‘Gee my tog ‘n bietjie water!’ 46 Sy laat toe gou haar kruik van haar skouer af sak en sê: ‘Drink gerus! Ek sal u kamele ook water gee.’ Ek het toe gedrink en sy het die kamele ook water gegee. 47 Ek

het haar gevra: 'Wie se dogter is jy?' en sy het geantwoord: 'Die dogter van Betuel seun van Nahor en Milka.' Toe het ek die ring aan haar neus gesit en die armbande aan haar arms. 48 Ek het gekniel en tot die Here gebid. Ek het Hom, die God van Abraham wie se slaaf ek is, geloof omdat Hy my reg gelei het om die dogter van die broer van my eienaar te kry as vrou vir sy seun. 49 "As u nou u verantwoordelikheid as familie teenoor my eienaar wil nakom, sê my dan. As u weier, sê my dit sodat ek kan omdraai, waarheen ook al."

50 Toe antwoord Laban en Betuel: "Wat gebeur het, is van die Here. Ons het vir jou daarvoor niks te sê nie. 51 Rebekka is hier by jou. Vat haar saam en gaan terug. Sy moet die vrou word van die seun van jou eienaar. Dit is wat die Here gesê het."

52 Toe Abraham se slaaf hoor wat hulle sê, het hy diep voor die Here gebuig. 53 Daarna het die slaaf silwer- en goue goed en klere vir Rebekka gegee, en ook duur geskenke vir haar broer en haar ma. 54 Toe het die slaaf en die mense wat by hom was, geëet en daar oornag.

Die volgende môre het hulle opgestaan en toe sê hy: "Laat my vertrek na my eienaar toe." 55 Rebekka se broer en haar ma het egter gesê: "Laat die dogter nog 'n dag of tien by ons bly en dan kan sy gaan." 56 Maar die slaaf het hulle geantwoord: "Moet my nie ophou nie. Die Here het my in my doel laat slaag. Laat my gaan sodat ek na my eienaar toe kan gaan." 57 Hulle het geantwoord: "Kom ons roep die dogter en vra haar wat sy verkies." 58 Hulle het vir Rebekka geroep en vir haar gevra: "Wil jy saam met hierdie man gaan?" Sy het geantwoord: "Ja!"

59 Hulle het hulle suster Rebekka en die vrou wat haar grootgemaak het, saam met die slaaf van Abraham en sy mense laat gaan. 60 Hulle het vir Rebekka met seënwense gegroet en vir haar gesê: "Ons suster, mag jou nageslag tienduisende word, mag hulle die stede van hulle vyande verower!"

M A A N D A G

Lees:

Genesis 21:22–34; Romeine 12:9–21

SOAP:

Romeine 12:18

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

D I N S D A G

Lees:

Genesis 22:1–19; Hebreërs 11:17–19

SOAP:

Genesis 22:14

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

W O E N S D A G

Lees:

Genesis 22:20–24; Hebreërs 11:8–12

SOAP:

Hebreërs 11:8–10

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

D O N D E R D A G

Lees:

Genesis 23; Hebreërs 11:13–16

SOAP:

Hebreërs 11:13

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

VR Y D A G

Lees:

Genesis 24:1–60

SOAP:

Genesis 24:7–8

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

HIERDIE WEEK
HET EK GELEER...

GEBRUIK DIE SPASIE HIER ONDER OM 'N PRENTJIE
TE TEKEN OF TE SKRYF OOR WAT JY HIERDIE WEEK
GELEER HET UIT JOU TYD IN GOD SE WOORD.

GEBED

SKRYF JOU GEBEDSVERSOEKE EN
LOFPRYSINGS VIR ELKE DAG NEER.

Gebedsfokus vir hierdie week:
Spandeer tyd om vir sendelinge te bid.

MAANDAG

DINSDAG

WOENSDAG

DONDERDAG

VRYDAG

WEEK 5

Isak het tot die Here gebid oor sy vrou, want sy was kinderloos. Die Here het sy gebed verhoor, en sy vrou Rebekka het swanger geword.

Genesis 25:21

SKRIFGEDEELTES VIR WEEK 5

MAANDAG

Genesis 24:61-67

Toe het Rebekka en haar slavinne op die kamele geklim en agter die man aan gegaan. Hy het haar saamgevat en hy is terug huis toe.

62 Isak het van Lagai-Roi-fontein af gekom. Hy het destyds in die Suidland gewoon. 63 Hy het teen die aand se kant in die veld gaan stap en toe sien hy meteens kamele aankom. 64 Rebekka het vir Isak gesien en van die kameel afgespring 65 en vir Abraham se slaaf gevra: “Wie is die man wat daar oorkant in die veld na ons toe aankom?” Die slaaf het geantwoord: “Dis my eienaar.” Toe vat sy haar sluier en trek dit oor haar gesig.

66 Die slaaf het vir Isak alles vertel wat gebeur het, en 67 Isak het vir Rebekka in die tent van Sara, sy ma, laat woon en met Rebekka getrou. Sy was sy vrou en hy het haar liefgehad. So is Isak vertroos ná sy ma se dood.

Hebreërs 11:1

Om te glo, is om seker te wees van die dinge wat ons hoop, om oortuig te wees van die dinge wat ons nie sien nie.

Hebreërs 11:6

As ‘n mens nie glo nie, is dit onmoontlik om te doen wat God wil. Wie tot God nader, moet glo dat Hy bestaan en dat Hy dié wat Hom soek, beloon.

DINSDAG

Genesis 25:1-11

Abraham het weer getrou, met Ketura. 2 Sy het vir hom in die wêreld gebring: Simran, Joksan, Medan, Midian, Jisbak en Suag. 3 Joksan was die vader van Skeba en Dedan. Die mense van Assur, Letus en Leüm was die nasate van Dedan. 4 Die seuns van Midian was: Efa, Efer, Ganok, Abida en Eldaä. Al hierdie mense het van Ketura afgestam.

5 Abraham het alles wat hy nagelaat het, aan Isak laat toekom, 6 maar terwyl Abraham nog geleef het, het hy geskenke aan die seuns van sy byvrouens gegee en die seuns weggestuur na Kedem toe in die ooste, weg van Isak af.

7-8 Abraham het op hoë ouderdom gesterf. Hy het honderd vyf en sewentig jaar oud geword en was ‘n grysaard met ‘n vol lewe agter die rug toe hy gesterf het. 9 Sy seuns Isak en Ismael

het hom begrawe in die Makpelagrot oos van Mamre op die stuk grond wat vroeër behoort het aan die Hetiet Efron seun van Sogar. 10 Abraham het hierdie stuk grond by die Hetiete gekoop, en hy en sy vrou Sara is albei daar begrawe. 11 Na Abraham se dood het die Here Abraham se seun Isak geseën, en Isak het by Lagai-Roï-fontein gaan woon.

Hebreërs 6:13-20

Toe God aan Abraham die belofte gemaak het, het Hy niemand groter as Hyself gehad by wie Hy dit met 'n eed kon bevestig nie. Daarom het Hy dit met 'n eed by Homself bevestig 14 en gesê: “Ek sal jou beslis ryklik seën en jou 'n baie groot nageslag gee.” 15 En so het Abraham dan, nadat hy geduldig gewag het, gekry wat aan hom beloof is. 16 Mense lê 'n eed af by iemand groter as hulleself. Vir hulle is dit die bevestiging van 'n saak, en dit sluit alle teëspraak uit. 17 En omdat God aan die erfgename van die belofte bo alle twyfel wou verseker dat sy besluit onveranderlik is, het Hy dit met 'n eed gewaarborg. 18 Die twee onveranderlike dinge, die belofte en die eed, waarborg dat God sy woord gestand sal doen, en is vir ons wat ons toevlug tot Hom geneem het, 'n kragtige aansporing om vas te hou aan die hoop op wat vir ons weggelê is. 19 Hierdie hoop besit ons as 'n veilige en onbeweeglike lewensanker, wat agter die voorhangsel vas is. 20 Daar het Jesus, ons Voorloper, ter wille van ons ingegaan, en Hy is vir ewig Hoëpriester volgens die orde van Melgisedek.

WOENSDAG

Genesis 25:12-18

Hier volg besonderhede oor die nageslag van Abraham se seun Ismael wat deur Hagar, die Egiptiese slavin van Sara, vir Abraham in die wêreld gebring is.

13 In volgorde van hulle geboorte was Ismael se seuns: Nebajot, Kedar, Adbeël, Mibsam, 14 Misma, Duma, Massa, 15 Gadad, Tema, Jetur, Nafis en Kedma. 16 Die name van hierdie seuns van Ismael is ook gegee aan hulle nedersettings en blyplekke. Hulle was die twaalf leiers van hulle stamme.

17 Ismael was honderd sewe en dertig jaar oud toe hy gesterf het en begrawe is. 18 Sy nageslag het gewoon in die gebied van Gawila af tot by Sur, oos van Egipte in die rigting van Assur, en hulle het met al Ismael se broerskinders oorlog gemaak.

Josua 21:45

Nie een van al die goeie beloftes wat die Here aan Israel gemaak het, het onvervul gebly nie. Almal is nagekom.

DONDERDAG

Genesis 25:19-26

Hier volg besonderhede oor Isak seun van Abraham:

Abraham was Isak se pa, 20 en toe Isak veertig jaar oud was, het hy met Rebekka getrou. Sy was die dogter van Betuel, 'n Arameër uit Paddan-Aram, en 'n suster van Laban die Arameër.

21 Isak het tot die Here gebid oor sy vrou, want sy was kinderloos. Die Here het sy gebed verhoor, en sy vrou Rebekka het swanger geword. 22 Die kinders het in haar teen mekaar gestamp, en toe sê sy: "Waarom gebeur so iets met my?" Sy het toe die Here gaan raadpleeg, 23 en Hy het vir haar gesê: "Daar is twee nasies in jou, twee volke uit jou sal van mekaar geskei word. Een sal sterker wees as die ander, die oudste sal die jongste dien."

24 Toe Rebekka haar kinders in die wêreld bring, was dit tweelingseuntjies. 25 Die eerste is gebore: rooi, vol hare soos 'n veljas, en hy is Esau genoem. 26 Sy broer is na hom gebore en dié se hand het aan Esau se hakskeen vasgehou. Hy is Jakob genoem. Isak was sestig jaar oud toe hulle gebore is.

Psalms 113

Prys die Here! Prys, dienaars van die Here, prys die Naam van die Here! 2 Die Naam van die Here moet geloof word, nou en vir altyd. 3 Van waar die son opkom tot waar dit ondergaan, moet die Naam van die Here geprys word! 4 Hoog bo al die nasies heers die Here, sy mag strek selfs oor die hemele. 5-6 Wie in die hemel of op die aarde is soos die Here ons God, wat hoog woon en hier onder alles sien? 7 Die geringe help Hy op uit die stof, die arme laat Hy van die ashoop af opstaan 8 om hom by vernames te laat sit, by die vernames van sy volk. 9 Aan die kinderlose skenk Hy 'n huisgesin, sy word 'n gelukkige moeder van kinders. Prys die Here!

VRYDAG

Genesis 25:27-34

Die seuns het grootgeword. Esau was 'n ervare jagter, 'n man van die veld; Jakob was 'n rustige mens, hy het tuis gebly. 28 Isak het vir Esau voorgetrek, want Isak het van wildsvleis gehou. Rebekka weer het vir Jakob voorgetrek.

29 Op 'n dag terwyl Jakob lensiesop aan die kook was, kom Esau doodmoeg uit die veld daar aan 30 en sê vir Jakob: "Laat my gou van die rooi goed wegsluk, van daardie rooi goed. Ek is doodmoeg!" Daarom is hy Edom genoem.

31 Toe sê Jakob vir hom: "Verkoop eers jou reg as eersgeborene aan my." 32 Esau het geantwoord: "Ek gaan tog sterf. Wat baat dit my om die eersgeborene te wees?" 33 Jakob sê

toe vir hom: “Beloof my nou met ‘n eed dat jy jou reg as eersgeborene aan my oormak.” Esau het dit gedoen en so sy reg as eersgeborene aan Jakob verkoop.

34 Daarna het hy vir Esau brood en lensiesop gegee, en hy het geëet. Toe hy klaar was, het hy uitgestap. Dit is hoe min Esau gedink het van sy reg as eersgeborene.

1 Johannes 2:15-17

Moenie die sondige wêreld en die dinge van die wêreld liefhê nie. As iemand die wêreld liefhet, is die Vader se liefde nie in hom nie. 16 Die wêreldse dinge – alles wat die sondige mens begeer, alles wat sy oë sien en begeer, al sy gesteldheid op besit – kom nie van die Vader nie, maar uit die wêreld. 17 En die wêreld met sy verleidelike dinge gaan verby, maar wie die wil van God doen, bly ewig lewe.

M A A N D A G

Lees:

Genesis 24:61–67; Hebreërs 11:1, 6

SOAP:

Hebreërs 11:1, 6

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

D I N S D A G

Lees:

Genesis 25:1–11; Hebreërs 6:13–20

SOAP:

Hebreërs 6:17–18

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

W O E N S D A G

Lees:

Genesis 25:12–18; Josua 21:45

SOAP:

Josua 21:45

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

D O N D E R D A G

Lees:

Genesis 25:19–26; Psalm 113

SOAP:

Genesis 25:21

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

VRYPDAG

Lees:

Genesis 25:27–34; 1 Johannes 2:15–17

SOAP:

1 Johannes 2:15–17

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

HIERDIE WEEK
HET EK GELEER...

GEBRUIK DIE SPASIE HIER ONDER OM 'N PRENTJIE
TE TEKEN OF TE SKRYF OOR WAT JY HIERDIE WEEK
GELEER HET UIT JOU TYD IN GOD SE WOORD.

GEBED

SKRYF JOU GEBEDSVERSOEKE EN
LOFPRYSINGS VIR ELKE DAG NEER.

Gebedsfokus vir hierdie week:
Spandeer tyd om vir jouself te bid.

MAANDAG

DINSDAG

WOENSDAG

DONDERDAG

VRYDAG

WEEK 6

God die Almagtige sal jou seën: Hy sal jou vrugbaar maak en jou 'n groot nageslag gee. Jy sal 'n baie groot volk word. Hy sal jou die seën laat toekom wat Hy aan Abraham gegee het: jy en jou nageslag sal die land waarin jy woon, as besitting ontvang, die land wat God aan Abraham gegee het.

Genesis 28:3-4

SKRIFGEDEELTES VIR WEEK 6

MAANDAG

Genesis 26:1-11

Na die eerste hongersnood vroeër in Abraham se tyd was daar weer 'n hongersnood in die land. Isak het toe na Gerar toe getrek, na koning Abimelek van die Filistyne toe. 2 Die Here het aan Isak verskyn en vir hom gesê: “Moenie Egipte toe trek nie. Bly waar Ek jou sê: in hierdie land. 3 Bly 'n tyd lank hier, en Ek sal by jou wees en jou voorspoedig maak. Ek gee hierdie hele wêreld aan jou en jou nageslag. Ek sal die belofte nakom wat Ek met 'n eed teenoor jou vader Abraham afgelê het. 4 Ek sal jou nageslag so baie maak soos die sterre aan die hemel. Ek sal hierdie hele wêreld aan jou nageslag gee, en al die nasies van die aarde sal in jou nageslag geseën wees, 5 want Abraham het na My geluister en hy was gehoorsaam aan my bevel: my gebooië, my voorskrifte en my wette.” 6 Isak het toe in Gerar gebly.

7 Die mense daar het oor sy vrou begin uitvra, en hy het gesê: “Dit is my suster.” Hy was bang om te sê dis sy vrou, want dan sou hulle hom dalk doodmaak oor Rebekka wat 'n baie mooi vrou was.

8 Toe hy 'n lang ruk daar gebly het, het koning Abimelek van die Filistyne op 'n keer deur die venster gesien hoe Isak sy vrou Rebekka liefkoos. 9 Abimelek het hom laat kom en vir hom gesê: “Maar sy is dan jou vrou! Hoekom het jy gesê sy is jou suster?” Isak het geantwoord: “Ek het gedink ek kan dalk doodgemaak word oor haar.”

10 Daarop sê Abimelek: “Wat het jy ons aangedoen! Hoe maklik kon een van die mans met jou vrou gemeenskap gehad het, en dan was jy die oorsaak dat ons sonde gedoen het.” 11 Abimelek het toe al sy mense gewaarsku: “Wie hierdie man of sy vrou molesteer, sal doodgemaak word.”

DINSDAG

Genesis 26:12-33

Isak het in daardie gebied gesaai, en daardie jaar het die saad honderdvoudig geskiet. Die Here het hom voorspoedig gemaak, 13 en hy het 'n ryk man geword, hy het vooruitgegaan sodat hy later baie ryk was. 14 Hy het troppe kleinvee en grootvee gehad en baie slawe. Toe het die Filistyne uit afguns 15 al die putte wat die slawe van sy pa Abraham nog in dié se tyd gegrawe het, toegegooi en opgevul.

16 Toe sê Abimelek vir Isak: “Trek weg van ons af. Jy het vir ons te sterk geword.” 17 Hy is toe daar weg en hy het by Gerarspruit kamp opgeslaan en daar gebly. 18 Isak het toe die putte oopgegrawe wat in sy pa Abraham se tyd gegrawe is en wat na Abraham se dood deur

die Filistyne toegegooi is. Isak het die name wat sy pa aan die putte gegee het, weer aan hulle gegee.

19 Isak se slawe het 'n put gegrawe in die spruit en sterk water gekry. 20 Toe stry die skaapwagters van Gerar met dié van Isak en sê: “Dié water behoort aan ons. Isak het toe die put “Rusie” genoem, omdat hulle daar met hom rusie gemaak het. 21 Sy slawe het 'n ander put gegrawe, en ook daarvoor het die Filistyne klagtes gehad, en toe noem Isak dit “Klagte”. 22 Van daar af het hy versit en 'n ander put gegrawe, en hulle het nie daarvoor gestry nie. Toe noem hy die put “Ruimte”, “want,” het hy gesê, “nou het die Here vir ons ruimte gemaak en in dié land sal ons voorspoedig wees.”

23 Van daar af het Isak na Berseba toe getrek, 24 en die nag toe hy daar kom, het die Here aan hom verskyn en vir hom gesê: “Ek is die God van jou vader Abraham. Moenie bang wees nie, want Ek is by jou. Ek sal jou seën en jou 'n groot nageslag gee ter wille van my dienaar Abraham.” 25 Isak het daar 'n altaar gebou en die Naam van die Here aangeroep. Isak het sy tente daar opgeslaan, en sy slawe het 'n put gegrawe.

26 Toe kom Abimelek uit Gerar saam met Agussat sy vertroueling en Pikol die bevelvoerder van sy leër na Isak toe, 27 en Isak sê vir hulle: “Waarom kom julle na my toe? En dit nogal nadat julle my onvriendelik behandel het en my van julle af weggestuur het!” 28 Hulle het geantwoord: “Ons het baie duidelik gesien die Here is by jou. Ons wil onder eed 'n ooreenkoms met jou aangaan. Ons wil 'n verdrag met jou sluit 29 dat jy ons nie sleg sal behandel nie, net soos ons jou nie benadeel het nie. Ons het net goed aan jou gedoen en jou sonder enige skade van ons af laat weggaan. Dit is so: jy word deur die Here geseën.” 30 Isak het toe vir hulle 'n maaltyd klaargemaak en hulle het geëet. 31 Die volgende môre het hulle vroeg klaargemaak en hulle en Isak het aan mekaar 'n belofte onder eed gemaak. Toe het Isak hulle laat gaan en is hulle in vrede van hom af weg.

32 Daardie dag het Isak se slawe gekom en hom vertel van die put wat hulle gegrawe het. Hulle het vir hom gesê: “Ons het water gekry.” 33 Toe noem hy dit Seba en daarom is die naam van die stad nou nog Berseba.

WOENSDAG

Genesis 26:34-27:29

Toe Esau veertig was, het hy getrou met Jehudit dogter van Beëri, 'n Hetiet, en met Basemat dogter van Elon, 'n Hetiet. 35 Hulle het baie kommer in Isak en Rebekka se lewe gebring.

1 Toe Isak baie oud en al blind was, het hy sy oudste seun, Esau, geroep en vir hom gesê: “My seun!” en Esau het geantwoord: “Hier is ek!” 2 Isak het vir hom gesê: “Kyk, ek is al oud en ek weet nie wanneer ek gaan sterf nie. 3 Vat nou jou skietgoed, jou pyl en boog, en gaan veld toe en skiet vir my 'n stukkie wild. 4 Kom maak dit dan vir my lekker gaar soos ek daarvan hou en bring dit vir my dat ek dit kan eet en jou kan seën voor ek sterf.”

5 Rebekka het gehoor wat Isak met sy seun Esau praat en toe Esau veld toe is om te gaan jag, 6 het sy met haar seun Jakob gepraat en vir hom gesê: “Luister, ek het gehoor jou pa praat met jou broer Esau. Hy het vir hom gesê: 7 ‘Gaan haal vir my ‘n stukkie wild en maak dit vir my lekker gaar dat ek dit kan eet en ek jou dan in die teenwoordigheid van die Here kan seën voor ek sterf.’ 8 Nou moet jy na my luister, my seun, en doen wat ek jou sê. 9 Gaan na die kleinvee toe en bring vir my twee vet bokkies. Dan sal ek hulle lekker gaarmaak soos jou pa daarvan hou. 10 Jy moet dit dan vir hom vat dat hy dit kan eet en jou kan seën voor hy sterf.”

11 Toe sê Jakob vir sy ma Rebekka: “Maar my broer Esau is harig en ek is glad. 12 Miskien sal Pa aan my voel en dan dink ek skeer die gek met hom, en so sal ek ‘n vervloeking oor my bring en nie ‘n seën nie.” 13 Sy ma het vir hom gesê: “As daar ‘n vervloeking is, sal dit oor my kom, my seun. Luister jy net na my en loop vang die bokkies vir my.”

14 Hy het die bokkies gaan vang en vir sy ma gebring, en sy het hulle lekker voorberei soos sy pa daarvan hou. 15 Toe vat Rebekka haar oudste seun Esau se beste klere wat sy by haar in die huis gehad het en trek dit vir haar jongste seun Jakob aan. 16 Sy het die bokvelletjies om sy hande en om sy kaal nek vasgemaak 17 en die lekkerny en die kos wat sy voorberei het, vir Jakob gegee.

18 Hy het toe na sy pa toe ingegaan en gesê: “Pa!” Toe sê hy: “Ja, watter seun is jy?” 19 Jakob het sy pa geantwoord: “Ek is Esau, Pa se oudste seun. Ek het gedoen wat Pa gesê het. Kom sit nou regop en eet van my wildsvleis sodat Pa my dan kan seën.” 20 Maar Isak het vir hom gevra: “Hoe het jy dan die wild so gou gekry, my seun?” en Jakob het geantwoord: “Die Here u God het my dit laat raakloop.” 21 Toe sê Isak vir Jakob: “Kom nader dat ek aan jou kan voel, my seun, of jy my seun Esau is of nie.” 22 Jakob het nader gegaan na sy pa Isak toe, en toe hy aan hom voel, sê hy: “Die stem, dis Jakob se stem, maar die hande, dis Esau se hande.” 23 Isak het nie vir Jakob herken nie, want sy hande was harig soos sy broer Esau s’n. Isak het toe vir Jakob geseën. 24 Isak het vir hom gesê: “Jy is tog my seun Esau!” en Jakob het gesê: “Ek is.” 25 Toe sê Isak: “Gee die wild aan dat ek daarvan kan eet, my seun, en jou dan kan seën.” Hy het dit vir hom aangegee en Isak het geëet, en Jakob het vir hom wyn gebring, en hy het dit gedrink. 26 Isak het vir hom gesê: “Kom nader en soen my, my seun!” 27 Hy het nader gekom en hom gesoen, en toe hy die reuk kry van die klere wat Jakob aanhet, het Isak hom geseën en gesê: “Kyk, die reuk van my seun is soos die veld se reuk, die veld wat deur die Here geseën is. 28 God gee aan jou dou uit die hemel, die rykdom van die aarde: koring en wyn in oorvloed. 29 Volke sal jou dien, nasies sal voor jou buig; oor jou familie sal jy heers, jou broers sal voor jou buig. Wie ‘n vervloeking oor jou uitspreek, sal self vervloek wees, wie jou seën, sal geseën wees.”

Romeine 9:6-18

Dit wil nie sê dat die woord van God nie meer geld nie. Immers, nie almal wat van Israel afstam, is werklik Israel nie; 7 en nie almal wat nakomelinge van Abraham is, is werklik kinders van Abraham nie. Inteendeel, die belofte was: “Uit Isak sal daar vir jou ‘n nageslag

kom.” 8 Dit wil sê: Dit is nie die kinders wat in die gewone gang van die lewe gebore is, wat kinders van God is nie; dit is die kinders wat kragtens die belofte van God gebore is, wat as Abraham se nageslag gereken word. 9 Die woorde: “Op dié tyd sal Ek weer kom, en dan sal Sara ‘n seun hê,” was immers ‘n belofte.

10 En dis nie al nie. Rebekka was net een keer swanger, deur ons voorvader Isak. 11-13 Toe haar kinders nog nie gebore was nie en ook nog niks goeds of kwaads gedoen het nie, toe is al vir haar gesê: “Die oudste sal die jongste dien.” Daar staan ook geskrywe: “Vir Jakob het Ek liefgehad, maar vir Esau het Ek gehaat.” Die besluit van God is gegrond op uitverkiesing; dit hang dus nie af van wat ‘n mens doen nie, maar van Hom wat jou roep.

14 Wat moet ons hieruit aflei? Dat God onregverdig is? Beslis nie! 15 Vir Moses het Hy gesê: “Ek sal barmhartig wees oor wie Ek barmhartig wil wees, en Ek sal My ontferm oor wie Ek My wil ontferm.” 16 Dit hang dus nie af van ‘n mens se wil of strewe nie, maar van God wat barmhartig is. 17 In die Skrif sê God immers vir die farao: “Juis hiervoor het Ek jou teen My in opstand laat kom: dat Ek in jou my krag kan toon en dat my Naam oor die hele aarde verkondig kan word.” 18 Dit is dus inderdaad so dat God Hom ontferm oor wie Hy wil, en dat Hy verhard wie Hy wil.

DONDERDAG

Genesis 27:30-46

Toe Isak vir Jakob klaar geseën het, en hy nog skaars by sy pa Isak uit was, kom sy broer Esau terug van die jag af. 31 Ook hý het ‘n lekker ete voorberei en dit vir sy pa gevat. Esau het vir sy pa gesê: “Sit regop, Pa, en eet van Pa se seun se wildevleis sodat Pa my dan kan seën.” 32 Toe vra sy pa Isak: “Wie is jy?” en hy antwoord: “Pa se seun Esau, Pa se oudste.” 33 Isak was toe baie ontsteld en hy vra: “Maar wie het dan die wild geskiet en vir my gebring? Ek het daarvan geëet net voor jy gekom het. Ek het hóm geseën, en hy sal geseën bly.”

34 Toe Esau hoor wat sy pa sê, het hy hard en bitter begin skree en by sy pa gepleit: “Pa, seën my tog ook!” 35 Maar Isak sê vir hom: “Jou broer het my kom bedrieg en toe het hy jou seën gevat.” 36 Esau het geantwoord: “Hy word tereg Jakob genoem. Hy het my nou al twee keer bedrieg: hy het my reg as eersgeborene gevat en nou het hy my seën gevat.” Toe vra Esau: “Het Pa nie nog ‘n seën vir my ook nie?”

37 Isak het vir hom gesê: “Ek het hom alreeds aangestel om oor jou te heers en ek het sy hele familie vir hom as onderdane gegee. Ek het hom van koring en wyn voorsien. Daar is niks wat ek vir jou kan doen nie, my seun.” 38 Esau het toe vir sy pa gesê: “Pa, het Pa dan net een seën? Seën my tog ook, Pa!” Toe Esau daarna begin huil,

39 sê sy pa Isak vir hom: “Jou woonplek sal ver van die aarde se rykdom af wees, en ook ver van die dou uit die hemel af. 40 Jy sal van oorlog leef en jy sal jou broer dien, maar as jy jou kans afwag, sal jy sy juk van jou nek afgooi.”

41 Esau het vir Jakob gehaat oor die seën wat sy pa aan hom gegee het, en Esau het by homself gesê: “My pa se dood is nie meer ver nie, dan maak ek my broer Jakob dood.”

42 Daar is aan Rebekka vertel wat haar oudste seun gesê het. Sy het toe haar jongste seun Jakob laat roep en vir hom gesê: “Pas op! Jou broer Esau is op wraak uit. Hy wil jou vermoor. 43 Luister, my seun! Vlug Haran toe, na my broer Laban toe, 44 en bly ‘n ruk by hom tot jou broer se woede oor is. 45 As sy bui oor jou gesak het en hy vergeet het wat jy hom aangedoen het, sal ek stuur en jou daarvandaan laat haal. Waarom moet ek julle altwee op een dag verloor?”

46 Rebekka het vir Isak gesê: “Ek is nou siek en sat van hierdie Hetitiese vrouens van Esau. As Jakob ook met Hetitiese meisies trou, met meisies soos hulle uit hierdie land, kan ek net so wel sterf.”

Hebreërs 11:20

Omdat Isak geglo het, het hy Jakob en Esau geseën met die oog op die toekoms.

VRYPDAG

Genesis 28:1-9

Toe roep Isak vir Jakob en neem van hom afskeid en sê vir hom: “Jy mag nie met ‘n Kanaänitiese meisie trou nie. 2 Gaan na Paddan-Aram toe, na die huis van jou ma se pa Betuel toe, en trou daar met ‘n dogter van jou oom Laban. 3 God die Almagtige sal jou seën: Hy sal jou vrugbaar maak en jou ‘n groot nageslag gee. Jy sal ‘n baie groot volk word. 4 Hy sal jou die seën laat toekom wat Hy aan Abraham gegee het: jy en jou nageslag sal die land waarin jy woon, as besitting ontvang, die land wat God aan Abraham gegee het.” 5 So het Isak toe vir Jakob weggestuur, en hy is na Paddan-Aram toe, tot by die Arameër Betuel se seun Laban, broer van Rebekka die ma van Jakob en Esau.

6 Esau het te wete gekom dat Isak afskeid geneem het van Jakob en dat Isak hom na Paddan-Aram toe gestuur het om daar te gaan trou, want toe Isak vir Jakob gegroet het, het hy vir hom gesê: “Jy mag nie met ‘n Kanaänitiese meisie trou nie.” 7 Toe Esau verneem dat Jakob na sy pa en ma geluister het en na Paddan-Aram toe is, 8 het Esau geweet dat sy pa Isak nie van die Kanaänitiese meisies gehou het nie. 9 Daarom het Esau na Ismael toe gegaan, en by die vrouens wat hy gehad het, nog ‘n vrou gevat: Magalat dogter van Ismael, Abraham se seun. Sy was die suster van Nebajot.

M A A N D A G

Lees:

Genesis 26:1–11

SOAP:

Genesis 26:3–4

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

D I N S D A G

Lees:

Genesis 26:12–33

SOAP:

Genesis 26:24

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

W O E N S D A G

Lees:

Genesis 26:34–27:29; Romeine 9:6–18

SOAP:

Romeine 9:14–15

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

D O N D E R D A G

Lees:

Genesis 27:30–46; Hebreërs 11:20

SOAP:

Hebreërs 11:20

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

V R Y D A G

Lees:

Genesis 28:1-9

SOAP:

Genesis 28:3-4

1. Skryf vandag se **SKRIFGEDEELTES** neer.

2. Op die oop bladsy aan die regterkant, **TEKEN** of **SKRYF** wat hierdie verse vir jou beteken.

3. My **GEBED** vir vandag:

HIERDIE WEEK
HET EK GELEER...

GEBRUIK DIE SPASIE HIER ONDER OM 'N PRENTJIE
TE TEKEN OF TE SKRYF OOR WAT JY HIERDIE WEEK
GELEER HET UIT JOU TYD IN GOD SE WOORD.

